Niech żyje wódz mas pracujących, Chorąży pokoju Józef Stalin!

> WŚRÓD WZBURZONYCH FAL WSTRZĄSÓW EKONOMICZNYCH I KATASTROF WOJENNO-POLITYCZNYCH, Z.S.R.R. STOI OSOBNO JAK SKAŁA, KONTYNUUJĄC SWOJE DZIEŁO BUDOWNICTWA SOCJALISTYCZNEGO I WALKI O ZACHOWANIE POKOJU. PODCZAS GDY TAM, W KRAJACH KAPITALISTYCZNYCH, WCIĄŻ JESZCZE SROŻY SIĘ KRYZYS EKONOMICZNY, W Z.S.R.R. TRWA W DALSZYM CIĄGU POSTĘP, ZARÓWNO W DZIEDZINIE PRZEMYSŁU JAK I W DZIEDZINIE ROLNICTWA. PODCZAS GDY TAM, W KRAJACH KAPITALISTYCZNYCH, ODBYWA SIĘ GORĄCZKOWE PRZYGOTOWANIE NOWEJ WOJNY O NOWY PODZIAŁ ŚWIATA I SFER WPŁYWÓW, Z.S.R.R. SYSTEMATYCZNIE KONTYNUUJE UPORCZYWĄ WALKĘ PRZECIW NIEBEZPIECZEŃSTWU WOJNY, WALKĘ O POKÓJ".
>
> *JÓZEF STALIN*

SŁOWO POLSKIE

CZYTELNIK Rok V Nr 308 (1446) Wydanie A

Środa, dnia 8 listopada 1950 r.

Dziś 6 stron

Cena 15 groszy

Naród radziecki jest za pokojem i broni zdecydowanie sprawy pokoju

Referat M. A. Bułganina

na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej poświęconym 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

Na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej, poświęconym uczczeniu 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, tow. M. A. Bułganin wygłosił następujący referat:

Towarzysze! Narody Związku Radzieckiego obchodzą dzisiaj 33 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, która zapoczątkowała nową epokę, epokę wyzwolenia mas pracujących z niewoli kapitalistycznej.

Rewolucja Październikowa rozbudziła niebywałą energię, twórczą i inicjatywę naszego narodu. Ludzie radzieccy, kierowani przez partię komunistyczną, wykazali bezprzykładne bohaterstwo, zarówno w pracy pokojowej, jak i w obronie swej ojczyzny podczas wojny. Pokonawszy poważne trudności na swej drodze, naród radziecki w krótkim okresie historii stworzył radziecki ustrój socjalistyczny i dzisiaj zdecydowanie kroczy ku wielkiemu celowi — komunizmowi.

Nasz ustrój radziecki, powstały w rezultacie zwycięstwa Rewolucji Październikowej, wywiera wielki przeobrażający wpływ na rozwój całej historii światowej. Zasady proklamowane przez Rewolucję Październikową jednoczą dzisiaj potężny obóz socjalizmu i demokracji, na którego czele stoi Związek Radziecki. Mamy prawo uważać to za zwycięstwo idei marksizmu-leninizmu.

Cały przebieg wydarzeń potwierdził słuszność nauki marksistowsko - leninowskiej o nieuchronnej zagładzie kapitalizmu, który na przełomie XIX i XX stulecia wkroczył w ostatnie stadium swego rozwoju — stadium imperializmu. Potwierdził się wniosek naukowy marksizmu - leninizmu, że klasa robotnicza z rewolucyjną partią marksistowską na czele stanowi siłę mogącą porwać masy pracujące do walki o wyzwolenie od kapitalizmu, podjąć się państwowego kierownictwa społeczeństwem i urzeczywistnić szlachetny cel zbudowania socjalizmu. Doświadczenie budownictwa państwa radzieckiego, dającego przykład braterskiej współpracy narodów, przekonuje ludy innych krajów o przewadze socjalizmu nad kapitalizmem, o słuszności i sile żywotnej marksizmu - leninizmu.

Historyczne sukcesy Związku Radzieckiego w jego rozwoju wewnętrznym.

33 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej naród radziecki wita wielkimi sukcesami we wszystkich dziedzinach życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego. Najważniejsze osiągnięcie, z jakim witamy rocznicę Rewolucji Październikowej polega na tym, że jeszcze bardziej wzrosła i wzmocniła się siła polityczna i ekonomiczna radzieckiego państwa socjalistycznego. W ciągu lat powojennych wzrósł jeszcze bardziej, nie tylko wśród ludzi radzieckich, lecz i wśród mas pracujących innych krajów, autorytet władzy radzieckiej — najbardziej demokratycznej władzy na świecie, cieszącej się pełnym zaufaniem i miłością swego narodu. Nasz ustrój radziecki zapewnia aktywny udział najszerszych mas ludowych w życiu państwowym i społecznym oraz stanowi najlepszą formę rozwoju ich sił twórczych. Przewodnią i kierującą siłą naszego państwa jest partia komunistyczna, której politykę ludzie radzieccy uważają za swą własną politykę, widząc w niej uosobienie swoich interesów. Nie ma na świecie ani jednego rządu burżuazyjnego, którego wewnętrzna sytuacja polityczna byłaby tak trwała i niewzruszona jak trwała i niewzruszona jest sytuacja rządu radzieckiego.

Sukcesy osiągnięte przez Związek Radziecki w latach rozwoju pokojowego wzmocniły jeszcze bardziej w naszym narodzie uczucie radzieckiego patriotyzmu, którego siła — jak poucza towarzysz Stalin — polega na tym, że jego podstawą nie są przesądy rasowe lub nacjonalistyczne, lecz głębokie oddanie i wierność narodu wobec swej ojczyzny, braterska współpraca mas pracujących wszystkich narodów naszego kraju.

W twórczej pracy dla dobra ojczyzny socjalistycznej rozwija się i krzepnie braterska współpraca i przyjaźń narodów naszego kraju.

W walce o realizację wielkich celów budownictwa komunistycznego wzmacnia się nieustannie jedność moralno-polityczna społeczeństwa radzieckiego, zespolonego ściśle wokół partii i władzy radzieckiej.

Podstawą działalności gospodarczej i kulturalnej narodu radzieckiego w okresie powojennym był 5-letni plan odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej kraju na lata 1946 — 1950.

Szkody materialne, wyrządzone przez wojnę naszemu krajowi, były tak poważne, że wrogowie nasi mieli nadzieję, że nie zdołamy o własnych siłach wybrnąć z trudności powojennych. Jednakże ich rachuby okazały się bezpodstawne. Związek Radziecki znalazł w sobie siły i możliwości, by nie tylko zabliźnić rany zadane wojną, lecz zorganizować dalszy potężny rozwój przemysłu i transportu, gospodarki rolnej, kultury i materialnego dobrobytu mas pracujących.

Pięciolatka powojenna — to nowy, chlubny etap w rozwoju naszego kraju

Podstawowe zadania planu pięcioletniego polegały na tym, aby odbudować zniszczone okręgi kraju, przywrócić przedwojenny poziom przemysłu i gospodarki rolnej, a następnie poziom ten w znacznym stopniu przekroczyć. Z uczuciem dumy z naszej wielkiej ojczyzny możemy dzisiaj powiedzieć, że te zadania planu pięcioletniego zostały pomyślnie wykonane.

Produkcja przemysłowa przekroczyła o 70 proc. poziom przedwojenny

Plan pięcioletni ustalał, że produkcja całego przemysłu Związku Radzieckiego w r. 1950 winna w porównaniu z przedwojennym 1940 rokiem zwiększyć się o 48 proc. Przemysł nasz nie tylko osiągnął ten poziom produkcji, lecz znacznie go przewyższył. Jak wiadomo, już w 4 kwartale 1949 r. globalna przeciętna produkcja miesięczna przewyższyła poziom 1940 r. o 53 proc. W roku bież. rozmiary produkcji przemysłowej wzrosły jeszcze bardziej. Przedwojenny poziom globalnej produkcji przemysłowej został w ciągu 10 miesięcy 1950 r. przekroczony o 70 proc.

Szybkie tempo wzrostu produkcji przemysłowej i rozwoju wszystkich gałęzi gospodarki narodowej zabezpieczone jest dzięki wielkiemu budownictwu inwestycyjnemu. W ciągu minionego okresu pięciolatki powojennej odbudowano i zbudowano od nowa około 6 tysięcy przedsiębiorstw przemysłowych.

Przemysł okręgów, które ucierpiały na skutek wojny, został nie tylko w całej pełni odbudowany, lecz również znacznie rozszerzony na bazie nowej i bardziej nowoczesnej techniki.

Pomyślnie realizowane jest zadanie odbudowy i rozwoju w pierwszej kolejności ciężkiego przemysłu.

Zgodnie z planem pięcioletnim w roku 1950 należało wyprodukować metali żelaznych o 35 proc. więcej aniżeli w roku 1940. W ciągu 10 miesięcy roku bież. produkcja metali żelaznych przekroczyła poziom przedwojenny o 44 proc.

Jak wiadomo, przemysł hutniczy południa został w czasie wojny zupełnie zdewastowany, obecnie jest on całkowicie odbudowany na nowej bazie technicznej i daje więcej metalu, aniżeli przed wojną. W dalszym ciągu rozwijało się hutnictwo żelaza we wschodnich okręgach kraju.

Zgodnie z zadaniami planu pięcioletniego w dziedzinie hutnictwa metali kolorowych, znacznie rozszerzona została produkcja metali kolorowych i rzadkich: aluminium, cyny, niklu, miedzi, ołowiu, cynku, manganu oraz koncentratów wolframu i molibdenu.

Drugie miejsce na świecie w wydobyciu węgla

Z nadwyżką wykonano zadanie planu pięcioletniego w zakresie wydobycia węgla. Zgodnie z planem pięcioletnim wydobycie węgla w roku 1950 miało wzrosnąć w porównaniu z r. 1940 o 51 proc. W ciągu 10 miesięcy roku bież. wydobycie węgla przewyższyło poziom przedwojenny o 57 proc. i Związek Radziecki, jeśli chodzi o rozmiary wydobycia węgla, wysunął się na drugie miejsce na świecie.

Odbudowano całkowicie przemysł węglowy Zagłębia Donieckiego, zupełnie zdewastowany w czasie wojny. Kopalnie Zagłębia Donieckiego dają w chwili obecnej więcej węgla, aniżeli przed wojną i więcej, aniżeli przewidywał plan pięcioletni. Zagłębie Donieckie jest znowu największym i najbardziej zmechanizowanym zagłębiem węglowym w kraju.

Zagłębie moskiewskie, które również było całkowicie zniszczone, daje obecnie trzy razy więcej węgla, aniżeli przed wojną.

Równolegle z odbudową zagłębia donieckiego i zagłębia moskiewskiego rozwijał się w dalszym ciągu przemysł węglowy na Uralu, w zagłębiu kuźnieckim, w zagłębiu karagandyjskim i w innych wschodnich okręgach kraju. Na wschodzie wydobywa się w chwili obecnej przeszło 2 razy więcej węgla aniżeli przed wojną.

Pomyślnie rozwija się nasz przemysł naftowy. Plan pięcioletni przewidywał zwiększenie wydobycia ropy naftowej w r. 1950, w porównaniu z wydobyciem przedwojennym, o 14 procent. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego wydobycie ropy naftowej przewyższyło poziom przedwojenny o 21 proc.

Całkowicie został odbudowany i zaopatrzony w nowe urządzenia techniczne, zniszczony podczas wojny przemysł naftowy okręgu Majkopu i Groźnego oraz przemysł naftowy Ukrainy Zachodniej.

Wzrosło poważnie znaczenie nowych okręgów naftowych na wschodzie. Stworzone zostały nowe, wielkie zagłębia naftowe i rafinerie w Baszkirii.

Naftowy przemysł przetwórczy został zaopatrzony w nowe urządzenia techniczne. Wprowadził on do produkcji i wytwarza nowe gatunki wysoko-oktanowej benzyny lotniczej i innych rodzajów paliwa i smarów.

Produkcja energii elektrycznej w ostatnim roku pięciolatki miała się zwiększyć w porównaniu z okresem przedwojennym o 70 proc. W rzeczywistości jednak produkcja ta wzrosła o 87 proc. Na obszarach, które ucierpiały wskutek wojny, gdzie elektrownie zostały całkowicie zburzone, moc tych elektrowni i produkcja prądu elektrycznego przekroczyły obecnie poziom przedwojenny.

W szybkim tempie rozwija się przemysł budowy maszyn.

Plan pięcioletni przewidywał wzrost gotowej produkcji urządzeń technicznych w 1950 r. o 100 proc. w porównaniu z okresem przedwojennym.

W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego produkcja maszyn przekroczyła poziom przedwojenny 2,2 raza.

W ciągu ostatnich lat radzieccy budowniczowie maszyn w oparciu o osiągnięcia rodzimej nauki stworzyli i opanowali wiele nowych nowoczesnych typów maszyn i urządzeń mechnicznych.

Pomyślne zastosowanie nowej techniki umożliwiło przeprowadzenie na wielką skalę dalszej technicznej renowacji gospodarki narodowej i podniesienie poziomu mechanizacji robót ciężkich i pracochłonnych.

Znaczny wzrost wydajności

Pięcioletni plan przewidywał wzrost wydajności pracy w przemyśle w 1950 r. o 36 proc. w porównaniu z poziomem przedwojennym. W rzeczywistości jednak wydajność pracy robotników w przemyśle była w trzecim kwartale roku 1950 wyższa o ponad 40 proc. niż w okresie przedwojennym.

Transport kolejowy, podobnie jak przemysł, pracuje na poziomie, przewyższającym zadanie planu 5-letniego. Plan 5-letni przewidywał na rok 1950 zwiększenie o 28 proc. przewozów towarowych transportu kolejowego w porównaniu z poziomem przedwojennym. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego przewozy towarowe przekroczyły poziom przedwojenny o przeszło 40 proc. Zwiększony został i odnowiony tabor lokomotyw i wagonów, utworzona została w kraju baza budowy lokomotyw elektrycznych i dieslowskich.

Wspaniały rozwój rolnictwa

Znaczne sukcesy osiągnięto w gospodarce rolnej. W bieżącym roku globalne zbiory upraw zbożowych wyniosą 7 miliardów 600 milionów pudów i przekroczą poziom przedwojenny roku 1940 o 300 milionów pudów. Zbiory globalne pszenicy przekraczają przy tym plony z 1940 roku o 340 milionów pudów.

Wykonywany jest z powodzeniem przyjęty w 1948 r. plan założenia leśnych pasów ochronnych, wprowadzania trawopolnych płodozmianów, urządzenia stawów i zbiorników wody na stepowych i leśno stepowych obszarach europejskiej części Związku. W ciągu dwóch lat założono leśne pasy ochronne na obszarze 1.300 tysięcy hektarów, w kołchozach i sowchozach tychże rejonów urządzono kilka tysięcy stawów i zbiorników wody.

W sierpniu bież. roku powzięto ważną decyzję w sprawie przejścia do nowego systemu nawadniania na obszarze ponad 4.300 ha.

W roku bieżącym wysiłki partii i rządu zmierzały do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli.

W chwili obecnej został całkowicie przywrócony nie tylko przedwojenny poziom uspołecznionej hodowli, lecz w znacznym stopniu poziom ten przekroczono. Pogłowie bydła rogatego w kołchozach jest obecnie większe o 38 proc. niż przed wojną, owiec i kóz — o 65 proc trzody chlewnej — o 55 proc. Kołchozy i sowchozy osiągnęły znaczne zwiększenie pogłowia bydła rasowego.

Zwiększenie produkcji upraw zbożowych i technicznych oraz wzrost produkcji hodowlanej stwarzają trwałą bazę surowcową dla dalszego rozwoju przemysłu lekkiego i spożywczego.

Nasze fabryki traktorów i fabryki budowy maszyn rolniczych uległy zniszczeniu podczas wojny, obecnie wszystkie one zostały odbudowane i wraz z nowymi fabrykami dają w bieżącym roku gospodarce rolnej ,traktorów w przeliczeniu na jednostki o mocy 15 koni mechanicznych — czterokrotnie więcej niż w 1940 r., kombajnów — 3,8 raza tyle, pługów traktorowych — cztery razy tyle, siewników traktorowych — prawie sześć razy tyle, kultywatorów traktorowych — przeszło trzy razy tyle.

Przemysł chemiczny dostarcza gospodarce rolnej coraz więcej nawozów sztucznych. W bieżącym roku gospodarka rolna otrzymuje nawozów fosforowych, potasowych i azotowych prawie dwukrotnie więcej niż w 1940 r.

Dalszy wzrost dobrobytu i poziomu kulturalnego

Rozwojowi gospodarki narodowej towarzyszy wzrost dochodu narodowego oraz dalszy wzrost dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego naszego narodu.

Plan 5-letni ustalił, że cały dochód narodowy w 1950 r. winien przekroczyć poziom przedwojenny o 38 proc. Już w 1949 r. dochód narodowy Związku Radzieckiego prawie że osiągnął ten poziom, a w 1950 r. dochód narodowy przewyższył poziom przedwojenny — w cenach porównywalnych o przeszło 60 proc., tj. znacznie więcej niż przewidywał plan 5-letni.

Jak wiadomo Rząd Radziecki zrealizował reformę pieniężną w 1950 r. Dokonał trzeciej z kolei obniżki detalicznych cen towarów masowego spożycia. Doprowadziło to do jeszcze większego wzmocnienia radzieckiego rubla, do podwyższenia jego siły nabywczej. Dochody robotników i pracowników umysłowych, w przeliczeniu na jedną pracującą jednostkę zwiększyły się już w 1949 r. — w cenach porównywalnych o 24 proc. w porównaniu z poziomem przedwojennym. Dochody chłopów odpowiednio zwiększyły się więcej niż o 30 proc.

W bieżącym roku odbywa się dalszy wzrost realnej płacy zarobkowej robotników i pracowników umysłowych oraz zwiększają się dochody chłopów.

W naszym kraju nie ma, jak wiadomo, bezrobocia. Liczba robotników i pracowników umysłowych zatrudnionych w gospodarce narodowej nieustannie wzrasta i obecnie przewyższa liczbę przedwojenną o 22 proc.

Poprawa sytuacji materialnej mas pracujących znajduje wyraz we wzroście siły nabywczej ludności i zwiększonych obrotach handlu. W bieżącym roku mogliśmy skierować do sklepów państwowych i spółdzielczych dla odsprzedaży ludności, nie licząc miejscowych zasobów, o 35 proc. więcej mięsa i produktów mięsnych niż przed wojną, o 53 proc. więcej ryb, o 60 proc. więcej masła i innych tłuszczów, o przeszło 30 proc. więcej cukru i wyrobów cukierniczych, o 38 proc. więcej tkanin bawełnianych, wełnianych, jedwabnych i lnianych, o 35 proc.

(Dalszy ciąg na str. 2-ej)

Przemówienie J. Cyrankiewicza w XXXIII rocznicę Rewolucji Październikowej

Jak donosiliśmy, we wczorajszym numerze „Słowa", 7 bm. w Warszawie, na uroczystej akademii, poświęconej uczczeniu XXXIII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej — wygłosił obszerne przemówienie Sekretarz KC PZPR JÓZEF CYRANKIEWICZ.

Przemówienie to zamieszczamy dziś na str. 3-ej.

(Dokończenie ze str. 1-ej)

więcej obuwia, o 37 proc. więcej artykułów pończoszniczych, o 31 proc. więcej mydła,

Obecnie konsumcja krajowa przewyższa znacznie poziom przedwojenny.

Partia i rząd uważają za sprawę pierwszorzędnej wagi zwiększanie ze wszech miar funduszu mieszkaniowego kraju, a zwłaszcza udzielanie pomocy robotnikom, chłopom i inteligencji w budowie indywidualnych domów mieszkalnych. W ciągu 4 lat i 10 miesięcy pięciolatki powojennej odbudowano i zbudowano mieszkania o łącznej powierzchni około 90 milionów metrów kwadratowych. W tym samym czasie w miejscowościach wiejskich odbudowano i zbudowano przeszło 2,5 miliona domów mieszkalnych.. Cyfry te świadczą o znacznym zasięgu budownictwa mieszkaniowego w naszym kraju. Jednakże plany budownictwa mieszkaniowego nie wszędzie są w całej pełni wykonywane. Domy mieszkalne w miastach i na wsi buduje się powoli i wciąż jeszcze drogo.

Rząd wydaje duże sumy na akcję społeczno - kulturalną. W latach powojennych w kraju naszym odbudowano i zbudowano tysiące nowych szkół, bibliotek, instytucji dziecięcych oraz wiele szpitali, sanatoriów, domów wypoczynkowych, klubów, teatrów i kin.

W szkołach podstawowych 7-letnich i średnich, w szkołach technicznych oraz w innych średnich zakładach naukowych uczy się 37 milionów osób. Wyższe uczelnie kształcą 1.230 tysięcy studentów. Cyfra ta jest o 400 tysięcy wyższa od przedwojennej.

Rozwija się pomyślnie literatura i sztuka radziecka, które służą u nas interesom narodu i stanowią ważny instrument komunistycznego wychowania ludzi radzieckich.

Wzrosła sieć zakładów naukowo - badawczych. Poczyniono nowe, poważne kroki w kierunku rozwiązania zadania postawionego przez towarzysza Stalina uczonym radzieckim: **„Nie tylko doścignąć, lecz również prześcignąć w najbliższym czasie osiągnięcia nauki za rubieżami naszego kraju“.**

W ślad za wykryciem tajemnicy energii atomowej, uczeni nasi swymi licznymi, poważnymi pracami i wynalazkami przyczynili się do postępu technicznego, do wykonania i przekroczenia planów naszej gospodarki narodowej.

Przeprowadzone w bieżącym roku twórcze dyskusje w dziedzinie zagadnień językoznawstwa i fizjologii posunęły naprzód rozwój naszej radzieckiej nauki.

Wyjątkowo ważne znaczenie miały wystąpienia towarzysza Stalina w dyskusji nad zagadnieniami językoznawstwa, Wystąpienia te spowodowały głęboki przełom przede wszystkim w tej gałęzi nauki. Towarzysz Stalin wykazał, że nauka nie może rozwijać się i czynić postępów bez walki poglądów, bez wolności krytyki, bez zastępowania przestarzałych formuł i wniosków przez nowe i otworzył przed całą radziecką myślą naukową szerokie horyzonty dla rozwiązywania nowych zadań, stojących przed naszym państwem.

Mówiąc o naszych sukcesach w dziedzinie budownictwa gospodarczego i kulturalnego, nie wolno nie wspomnieć o naszych okrytych chwałą siłach zbrojnych, o naszej armii, o naszym lotnictwie, o naszej marynarce wojennej; spełniając z honorem swój obowiązek wojskowy, stoją one niezachwianie na straży pokoju i bezpieczeństwa naszej ojczyzny.

Towarzysz Stalin uczy, że w okresie komunizmu gospodarka narodowa organizowana planowo będzie się opierała na wyższej technice zarówno w dziedzinie przemysłu jak i gospodarki rolnej. Wynika z tego, że musimy koniecznie zorganizować nowy, dalszy rozwój gospodarki radzieckiej, podnieść na jeszcze wyższy poziom techniczne uzbrojenie wszystkich gałęzi gospodarki osiągnąć dalszy wzrost sił wytwórczych kraju.

Ręka w rękę ze Związkiem Radzieckim prowadzą walkę o pokój i o przyjaźń narodów — kraje demokracji ludowej: Albania, Bułgaria, Węgry, Polska, Rumunia, Czechosłowacja.

O sprawę pokoju walczy aktywnie wielki naród chiński pod przewodem Komunistycznej Partii Chin z towarzyszem Mao Tse-Tungiem na czele.

Zdecydowanie stoi w obozie pokoju Niemiecka Republika Demokratyczna.

O sprawę pokoju, o wolność i niezależność narodu prowadzi wojnę wyzwoleńczą bohaterski naród koreański.

Wszystkie te narody stanowią obóz pokoju, socjalizmu i demokracji.

Towarzysz Stalin niejednokrotnie wskazywał, że różnica systemów ekonomicznych i ideologii nie wyklucza współpracy i normalnych stosunków między Związkiem Radzieckim a krajami kapitalistycznymi, a w szczególności między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi.

„Dla współpracy — mówi Tow. Stalin — nie jest rzeczą konieczną, by narody miały jednakowy system. Należy szanować systemy aprobowane przez naród“.

Równocześnie Towarzysz Stalin wskazuje, że „należy rozróżniać między możliwością współpracy, a chęcią współpracy. Możliwość współpracy zawsze istnieje, ale nie zawsze jest chęć współpracy“.

Co się tyczy Związku Radzieckiego, to cały świat wie o licznych wysiłkach i praktycznych krokach naszego rządu, zmierzających do utrwalenia sprawy pokoju i współpracy narodów.

Budowle komunizmu

W świetle tych stojących przed narodem radzieckim zadań, olbrzymie znaczenie mają uchwały rządu dotyczące budowy kujbyszewskiej i stalingradzkiej elektrowni wodnej na Wołdze, budowy głównego kanału turkmeńskiego Amu-Darja — Krasnowodsk, kachowskiej elektrowni wodnej na Dnieprze oraz Kanałów Południowo-Ukraińskiego i Północno-Krymskiego.

Budowle te ze względu na swą skalę, techniczną koncepcję, i terminy realizacji są prawdziwymi budowlami komunistycznymi.

Cztery nowobudowane elektrownie wodne będą miały ogólną moc przeszło 4 milionów kilowatów i dadzą rocznie przy przeciętnym stanie wód 22 miliardy kilowatogodzin energii elektrycznej, czyli przeszło 11 razy więcej niż dawały w r. 1913 wszystkie elektrownie Rosji carskiej.

Zraszanie i nawadnianie obszarów zawołżańskich, ziem południowej Ukrainy i północnego Krymu, pustynnych i na wpół pustynnych obszarów nad Morzem Kaspijskim i w Azji Środkowej — da krajowi dodatkowo miliony pudów pszenicy, ryżu, bawełny i innych upraw technicznych. Na zraszanych obszarach rozwinie się na szeroką skalę hodowla bydła. Energia elektryczna nowych stacji znajdzie szerokie zastosowanie w przemyśle i w produkcji rolnej.

Bolszewicka krytyka i samokrytyka torują drogę ku nowemu

Nie można zbudować komunizmu bez całkowitego przezwyciężenia przeżytków kapitalizmu w świadomości naszych ludzi. Oto dlaczego należy wzmóc walkę z różnymi przejawami niekomunistycznego stosunku do pracy i do własności socjalistycznej, o przestrzeganie interesu państwowego. Trzeba stanowczo wykorzeniać wpływy burżuazyjne w dziedzinie nauki, literatury i sztuki, dążyć wytrwale do udoskonalenia pracy nad marksistowsko-leninowskim wychowaniem naszych kadr wszystkich specjalności, dopomóc im w opanowaniu nauki o prawach rozwoju społeczeństwa.

Nasza partia komunistyczna wzywa, aby nie poprzestawać na tym, co osiągnięto i nie dawać się olśniewać sukcesami.

Byłoby niegodne ludzi radzieckich nie zauważać niedociągnięć w pracy i nie podejmować kroków w celu ich usunięcia. Nie wolno np. przejść obojętnie wobec takiego niedopuszczalnego zjawiska, jak naruszanie ustaw o obowiązkowym wykonywaniu planów państwowych. Dotychczas w szeregu gałęzi przemysłu, poszczególne przedsiębiorstwa systematycznie nie wykonują ustalonych dla nich planów.

Tego rodzaju praktyka osłaniania i zamazywania złej pracy jednych przedsiębiorstw kosztem dobrej pracy innych nie ma nic wspólnego z radziecką metodą kierowania gospodarką. Takie metody nie licują z pracownikami gospodarki socjalistycznej. W ten sposób mogą rozumować i postępować tylko burżuazyjni kombinatorzy. Plan państwowy — to prawo. Każde przedsiębiorstwo obowiązane jest wykonywać ustalone dla niego zadanie.

Niemniej ważne jest podkreślenie poważnych niedociągnięć również w dziedzinie budownictwa inwestycyjnego. Zwrócił na nie naszą uwagę towarzysz Stalin. Podczas, gdy rozwojowi produkcji przemysłowej towarzyszy spadek kosztów własnych produkcji i na tej podstawie następuje zniżka cen towarów i wzmocnienie rubla radzieckiego, koszty budownictwa, pomimo znacznego wzrostu zasięgu robót inwestycyjnych, nie zmniejszają się i pozostają niezwykle wysokie. Projekty budownictwa zawierają wiele zbędnych szczegółów, co podraża koszty budowy.

Niezawodnym i wypróbowanym środkiem walki z niedociągnięciami w naszej pracy jest bolszewicka krytyka i samokrytyka. Partia uczy, że krytyka i samokrytyka, będące jedną z sił napędowych społeczeństwa radzieckiego, pomagają w stanowczym usuwaniu tego co stare, co się przeżyło, i toruje drogę temu, co nowe, przodujące, postępowe. Dlatego też krytyką i samokrytyką należy posługiwać się nie od wypadku do wypadku, lecz stale. Krytyka i samokrytyka powinna być nieprzerwanie działającą bronią, mającą na celu usprawnienie całej naszej pracy.

Związek Radziecki a walka o utrzymanie pokoju na całym świecie

Realizując zadania budownictwa na polu gospodarki narodowej, Związek Radziecki uporczywie walczy o pokój, o przyjaźń i współpracę między narodami wszystkich krajów.

Imperialiści USA przeszli od polityki przygotowania agresji do bezpośrednich aktów agresji

Obozowi socjalizmu i demokracji, obozowi pokoju przeciwstawia się obóz imperializmu z kołami rządzącymi Stanów Zjednoczonych na czele, obóz prowadzący politykę rozpętywania nowej wojny, politykę panowania silnych krajów nad słabymi.

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdruzgotania Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich pozostałych krajach, do panowania imperialistów USA nad światem. Trwa więc wyścig zbrojeń, wzrastają wydatki zbrojeniowe, zwiększa się liczebność wojsk, niszczy się resztki swobód demokratycznych, a organizacje postępowe są prześladowane. Imperialiści amerykańscy mają nadzieję, że będą mogli dla osiągnięcia tych celów wykorzystać w charakterze mięsa armatniego armie zależnych od nich krajów. Koła rządzące Angli i Francji, które kiedyś uprawiały samodzielną politykę zagraniczną, obecnie wbrew swym interesom narodowym, podporządkowują się usłużnie we wszystkich zasadniczych sprawach międzynarodowych dyktatowi imperialistów USA.

Ostatnio imperialiści Stanów Zjednoczonych przeszli od polityki przygotowania agresji do bezpośrednich aktów agresji. Najbardziej otwartym przejawem tej polityki jest interwencja zbrojna USA w Korei.

Korea sztandarem ruchu wyzwoleńczego dla krajów uciskanych

Rząd radziecki, wierny swej niezmiennej polityce pokoju od samego początku wydarzeń w Korei, domagał się uregulowania konfliktu za pomocą środków pokojowych. W tym celu rząd radziecki proponował, by zakończyć natychmiast działania wojenne w Korei i równocześnie wycofać stamtąd wszystkie wojska cudzoziemskie, dając tym samym narodowi koreańskiemu możność rozstrzygnięcia swych spraw wewnętrznych bez ingerencji zagranicznej.

Jednakże rząd amerykański, który wkroczył na drogę jawnej agresji, odrzucał wszystkie propozycje, mające na celu pokojowe uregulowanie kwestii koreańskiej.

Po wszystkich niepowodzeniach i ciężkich klęskach, jakie amerykańskie dowództwo wojskowe poniosło w Korei w toku walki z miłującym wolność narodem koreańskim, Amerykanie skoncentrowali dla wojny w Korei prawie wszystkie swe siły zbrojne na Dalekim Wschodzie. Nie licząc tylko na własne siły, Amerykanie wciągnęli do operacji wojska Anglii i innych krajów. Dopiero działając takimi poważnymi siłami, kilkakrotnie przewyższającymi siły koreańskiej armii ludowej, interwenci zdołali osiągnąć pewne sukcesy militarne.

Naród koreański po wielkich sukcesach wojennych przeżywa obecnie wojenne niepowodzenia, które nie złamały jednak woli narodu koreańskiego do walki. Niepowodzenia bywają w każdej wojnie. Kiedyś w latach zbrojnej interwencji obcej i wojny domowej, również nasze państwo radzieckie przeżywało olbrzymie trudności. Jednakże interwenci zostali rozgromieni i wypędzeni.

Swą bohaterską walką przeciwko interwentom amerykańskim, naród koreański zdobył sympatię miłujących pokój narodów całego świata. Korea stała się sztandarem ruchu wyzwoleńczego dla krajów uciskanych i zależnych.

Imperialiści zrywają powojenne układy pokojowe

Wyrażając wolę narodów, które doświadczyły okropności wojny, wielkie mocarstwa po zwycięstwie nad Niemcami faszystowskimi i imperialistyczną Japonią, ustanowiły uzgodniony system stosunków wzajemnych między państwami, gwarantujący pokój i bezpieczeństwo narodów. Podstawą tego systemu był układ poczdamski oraz Karta Narodów Zjednoczonych. Jednakże imperialiści anglo - amerykańscy od dawna już prowadzą politykę, zmierzającą do zburzenia tego systemu współpracy międzynarodowej. Imperialiści anglo - amerykańscy z pominięciem i wbrew Karcie Narodów Zjednoczonych stworzyli agresywny związek północnoatlantycki oraz montują inne agresywne bloki wojenne.

Anglo - amerykańskie koła rządzące torpedują zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami i starają się przedłużyć jak najbardziej okupację Niemiec zachodnich. Konferencja ministrów spraw zagranicznych Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji, która odbyła się we wrześniu br. w Nowym Jorku, powzięła decyzję wskrzeszenia armii niemieckiej w zachodnich Niemczech, podjęcia praktycznych kroków w kierunku remilitaryzacji Niemiec zachodnich, oraz wykorzystania ich rezerw ludzkich i materialnych w imię swoich interesów, bez uwzględnienia interesów narodowych narodu niemieckiego.

Rząd Radziecki na straży pokoju

Całkowitym tego przeciwieństwem jest polityka rządu radzieckiego, który domaga się wcielenia w życie porozumienia poczdamskiego, przewidującego utworzenie jednolitych, niezawisłych i miłujących pokój Niemiec demokratycznych. Znane są powszechnie propozycje rządu radzieckiego w sprawie jak najrychlejszego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, wycofania wojsk okupacyjnych i utworzenia rządu ogólno-niemieckiego, Propozycje te zostały znów wysunięte w opublikowanej niedawno deklaracji ministrów spraw zagranicznych ZSRR, Albanii, Bułgarii, Czechosłowacji, Polski, Rumunii, Węgier i Niemieckiej Republki Demokratycznej.

Związek Radziecki domaga się także wprowadzenia w życie deklaracji poczdamskiej, to jest jak najszybszego zawarcia traktatu pokojowego z Japonią, wycofania z Japonii wojsk okupacyjnych i usunięcia groźby odrodzenia militaryzmu japońskiego.

Stany Zjednoczone Ameryki, przeciwnie, stawiają sobie za cel przedłużenie okupacji Japonii i przekształcenie jej w bazę wypadową dla przeprowadzenia swych agresywnych planów na Dalekim Wschodzie.

W ten sposób naruszając powzięte zobowiązania w sprawie Niemiec i Japonii, rządy Stanów Zjednoczonych Ameryki i Anglii udaremniają powojenne pokojowe uregulowanie, w którym zainteresowane są narody wszystkich krajów.

Rząd USA zmierza do rozpętania nowej wojny

W walce o pokój i współpracę międzynarodową, rząd radziecki popiera wszystkie posunięcia, zmierzające do wzmocnienia Organizacji Narodów Zjednoczonych, która powinna być poważnym narzędziem zachowania pokoju i międzynarodowego bezpieczeństwa.

Towarzysz Stalin wskazywał, że „siła tej międzynarodowej organizacji polega na tym, że opiera się ona na zasadzie równouprawnienia państw, a nie na zasadzie panowania jednych nad drugimi. Jeżeli Organizacji Narodów Zjednoczonych uda się zachować nadal zasadę równouprawnienia, to odegra ona bezwarunkowo wielką dodatnią rolę w dziele zapewnienia powszechnego pokoju i bezpieczeństwa...

Przedstawiciele bloku anglo-amerykańskiego odrzucają systematycznie propozycje Związku Radzieckiego, zmierzające do wzmocnienia Organizacji Narodów Zjednoczonych. Co więcej, — rząd amerykański dąży do tego, by przekształcić tę organizację międzynarodową w zwykłą przybudówkę departamentu stanu USA, w instytucję maskującą agresywne plany amerykańskie. Tym samym rząd Stanów Zjednoczonych wykazuje, że nie pragnie szukać dróg do współpracy międzynarodowej i nie szanuje suwerennych praw innych państw, że zamierza on rozpętać nową wojnę.

Imperialiści dokładają wielu wysiłków, by zniekształcić obraz pokojowej polityki Związku Radzieckiego i przedstawić ją jako propagandę, jako próbę wprowadzenia kogoś w błąd. Cóż może być bardziej szczere i jasne niż niejednokrotne propozycje rządu radzieckiego, wymierzone przeciwko rozpętywaniu nowej wojny, a występujące na rzecz rozszerzenia współpracy międzynarodowej?

Naród radziecki potrafi stanąć w swojej obronie — jeżeli trzeba będzie — z bronią w ręku

Rząd radziecki, wierny swej polityce walki o pokój, na odbywającej się obecnie piątej sesji Ogólnego Zgromadzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych zaproponował przyjęcie „deklaracji w sprawie usunięcia groźby nowej wojny oraz utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa narodów“. W deklaracji tej rząd radziecki znów proponuje, by potępić propagandę na rzecz nowej wojny i wydać zakaz jej prowadzenia, zakazać używania broni atomowej jako broni agresji i masowej zagłady ludzi, ustanowić ścisłą kontrolę międzynarodową nad skrupulatnym i bezwzględnym przestrzeganiem tego zakazu, zawrzeć pakt w sprawie utrwalenia pokoju między pięciu wielkimi mocarstwami i zredukować ich siły zbrojne o jedną trzecią w ciągu roku z tym, by redukować je dalej w przyszłości. Zdawało by się, że najprostszą rzeczą było by od razu przyjąć te pokojowe propozycje rządu radzieckiego i sprawdzić w ten sposób szczerość propozycji radzieckich.

Jednakże podżegacze wojenni, mając posłuszną większość w ONZ, woleli odrzucić propozycje radzieckie. Odrzucili je zaś dlatego, że propozycje radzieckie podkopują zamiary podżegaczy wojennych i ich agresywne plany, co więcej panowie ci puszczają w ruch groźby pod adresem Związku Radzieckiego.

Czas już, by panowie ci zrozumieli, że naród radziecki nie należy do narodów o słabych nerwach i że nie można go zastraszyć groźbami. Doświadczenie historii wskazuje, że nasza pokojowa polityka nie jest oznaką słabości. Czas już, by panowie ci zrozumieli, że naród nasz potrafi stanąć w swojej obronie, w obronie interesów swej ojczyzny — jeżeli trzeba będzie — z bronią w ręku.

Swą agresywną politykę imperialiści maskują twierdzeniami, jakoby prowadzili walkę przeciwko komunizmowi. Chwyt ten nie jest nowy. Hitler i jego wspólnicy usiłowali w ten sam sposób usprawiedliwić swą agresywną politykę, powołując się na niebezpieczeństwo komunistyczne. Wszyscy wiedzą, czym zakończyły się te oszukańcze machinacje hitlerowskie. Widocznie laury Hitlera nie pozwalają spać podżegaczom wojennym z bloku anglo-amerykańskiego.

Jednakowoż trudno jest obecnie wprowadzić prostych ludzi w błąd.

Gdzie komuniści dochodzą do władzy utrwala się prawdziwa demokracja

Na przykładzie Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej ludzie pracy widzą, że tam, gdzie komuniści dochodzą do władzy, utrwala się prawdziwa demokracja, bezrobocie jest zlikwidowane, dobrobyt i kultura narodu wzrastają w szybkim tempie i przed każdym człowiekiem otwierają się najszersze możliwości twórczej pracy.

Oto dlaczego, mimo wszelkich wysiłków imperialistów „unicestwienia“ komunizmu, liczba zwolenników komunizmu wzrasta. Wzrasta z dniem każdym wpływ partii komunistycznych, liczących dziś w swych szeregach, bez Związku Radzieckiego, ponad 18 milionów osób.

Komunizm i lud pracujący są nierozdzielne. Dlatego tak, jak nie można unicestwić narodu, tak nie można unicestwić komunizmu. Lud przez same swe położenie w społeczeństwie kapitalistycznym, jest nieprzejednanym wrogiem imperializmu, niosącego narodom cierpienia i masową zagładę na polach zbójeckich wojen.

Narody walczące o pokój pewne są triumfu swej słusznej sprawy

Narody nie chcą wojny i zdają sobie coraz jaśniej sprawę, w jaką straszliwą przepaść usiłują je zepchnąć podżegacze wojenni.

Zaostrzenie groźby wojny wzmogło zdecydowaną wolę narodów, by zapobiec wojnie. Na całym świecie szerzy się i krzepnie zorganizowany i potężny ruch w obronie pokoju. Ruch jednoczący robotników, chłopów, inteligencję, kobiety i młodzież, ludzi najrozmaitszych przekonań politycznych i religijnych. Obecnie narody walczą nie tylko o zakaz broni atomowej, lecz również o powszechne ograniczenie wszelkiego rodzaju zbrojeń, o zakaz propagandy wojennej w każdej postaci, o potępienie zbrojnej agresji i obcej ingerencji w wewnętrzne sprawy narodów.

Naród radziecki jest za pokojem i broni zdecydowanie sprawy pokoju. Wyrażając wolę narodu radzieckiego. Rada Najwyższa ZSRR poparła w czerwcu br. Apel Sztokholmski Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju. Apel ten podpisało ponad 115 milionów obywateli radzieckich — cała dorosła ludność naszej ojczyzny, — oświadczając tym samym, że pragnie pokoju i że będzie walczyła o trwały pokój. Do walki o pokój powstały milionowe masy narodów innych krajów.

Do dnia dzisiejszego zebrano ogółem pod Sztokholmskim Apelem pokoju około 500 milionów podpisów. Jest to poważna siła i groźna przestroga dla podżegaczy wojennych.

Narody walczące o pokój, pewne są triumfu swej słusznej sprawy. Udaremnią one plany podżegaczy wojennych.

Niech żyje pokój na całym świecie!

Towarzysze!

Wielkie sukcesy, jakie osiągnął nasz kraj w okresie powojennym, są wynikiem bohaterskiej pracy ludzi radzieckich i słusznej polityki partii komunistycznej, partii Lenina — Stalina.

Organizatorska i kierownicza rola partii przejawia się we wszystkich dziedzinach naszego życia państwowego i społecznego. Po zakończeniu wojny, partia skierowała wszystkie wysiłki ludzi radzieckich ku odbudowie gospodarki, ku dalszemu rozkwitowi naszej ojczyzny. Na wezwanie partii rozwinęło się w kraju ogólnonarodowe współzawodnictwo socjalistyczne o przedterminowe wykonanie planu pięcioletniego. Partia zapewniła rozwój kultury i dobrobytu materialnego ludzi radzieckich. Pod sztandarem partii utrwaliła się jeszcze bardziej jedność moralno - polityczna radzieckiego społeczeństwa, rozwinęła się i okrzepła stalinowska przyjaźń narodów. Wyrosły nowe, liczne kadry pracowników we wszystkich dziedzinach budownictwa gospodarczego i kulturalnego, wychowane przez partię i uzbrojone w naukę marksistowsko - leninowską.

Działalność naszej partii komunistycznej wykazuje, że stawia ona ponad wszystko interesy narodu i umiejętnie walczy o nie. Swą służbą dla ojczyzny i narodu partia zdobyła sobie miłość ludzi radzieckich i pełne ich zaufanie.

W tym tkwi źródło siły Związku Radzieckiego.

Niech żyje niezwyciężony sztandar Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!

Niech żyje potężny naród radziecki!

Niech żyje nasza okryta chwałą Partia Komunistyczna!

Niech żyje pokój na całym świecie!

Odezwa Woj. Obyw. Komitetu MPPPR

Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej manifestacją wdzięczności i przyjaźni narodu polskiego dla narodów ZSRR i Wielkiego Stalina

OBYWATELE!

W dniu 7 listopada uroczystym obchodem 33-ej rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej rozpoczynamy Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Lud polski, masy pracujące, kobiety i młodzież na Dolnym Śląsku czczą wielkie święto międzynarodowego proletariatu licznymi zobowiązaniami produkcyjnymi, socjalnymi i kulturalnymi, wyrażając w ten sposób najlepiej wierność wielkim ideom i celom, które od 33 lat nieugięcie wprowadza w życie Kraj Rad — ideom pokoju, postępu i socjalizmu.

Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej — to manifestacja najgorętszych uczuć wdzięczności i przyjaźni narodu polskiego dla Z. S. R. R. i Wielkiego STALINA:

— za wyzwolenie naszej Ojczyzny z kajdan niewoli hitlerowskiej;

— za umożliwienie powrotu do Macierzy Ziem Zachodnich i zdecydowaną obronę naszych granic przed zakusami, podsycanych przez imperializm amerykański i błogosławionych przez Watykan, rewizjonistów zachodnio-niemieckich;

— za stworzenie warunków, w których mogliśmy na zawsze przepędzić kapitalistów i obszarników i możemy obecnie pod przewodem klasy robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z Prezydentem Bolesławem Bierutem na czele, budować nowe, szczęśliwe życie dla nas i naszych przyszłych pokoleń;

— za braterską, bezinteresowną i wszechstronną pomoc, okazaną w odbudowie naszej ukochanej Warszawy,

— za pomoc, okazywaną nam w realizacji naszego Planu 6-letniego;

— za nieugiętą obronę pokoju,

— za stałe wzmacnianie gospodarczą i militarną potęgą Związku Radzieckiego, światowego frontu antyimperialistycznego, mądrze i czujnie kierowanego genialną myślą i mocarną dłonią Wielkiego STALINA.

Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej przechodzi pod hasłem szerszego wykorzystania wspaniałych doświadczeń narodu radzieckiego w budownictwie socjalizmu w Polsce.

OBYWATELE!

Nieśmy więc szeroko w masy do naszych wsi i miast prawdę o bohaterskim Związku Radzieckim, o STALINIE — naszym najlepszym Przyjacielu — Wodzu i Opiekunie wszystkich prostych ludzi na świecie. Uczmy się walczyć o pokój i o socjalizm, tak jak to czynili i czynią ludzie radzieccy, jak uczy nas STALIN.

Poznawajmy wspaniały, pokojowy dorobek Kraju Rad.

Korzystajmy coraz pełniej z doświadczeń naszych braci i sióstr w Z. S. R. R.

ROBOTNICY!

Uczcie się od radzieckich robotników, racjonalizatorów, stachanowców jak lepiej i szybciej podnosić wydajność pracy, ilość i jakość naszej produkcji przemysłowej, jak rozwijać socjalistyczne współzawodnictwo pracy.

CHŁOPI! CZŁONKOWIE SPÓŁDZIELNI PRODUKCYJNYCH, ROBOTNICY ROLNI, TRAKTORZYŚCI!

Poznawajcie bliżej radziecką wieś, radzieckie kołchozy, sowchozy i MTS — życie kołchoźników i kołchoźnic. To pomoże nam szybciej wydobyć naszą wieś z zacofania, stosować nowoczesne metody uprawy roli, płodozmiany, podnosić urodzajność naszej ziemi.

Wykorzystujcie stale doświadczenia i wiadomości, zdobyte przez tych, którzy zetknęli się bezpośrednio z delegacjami radzieckich kołchoźników.

Wykorzystując doświadczenia kołchozów radzieckich — szerzej rozwijać będziemy ruch tworzenia spółdzielni produkcyjnych, podnosić będziemy stale poziom ich gospodarki.

Wykorzystując bogate doświadczenia kołchozów radzieckich — uczynimy życie pracującego chłopa, robotnika rolnego i traktorzysty — radosnym i szczęśliwym.

PRACOWNICY NAUKOWI, INŻYNIEROWIE I TECHNICY, LITERACI I ARTYŚCI, LEKARZE I NAUCZYCIELE!

Przyswajajcie sobie coraz głębiej i lepiej olbrzymi dorobek nauki, techniki, literatury i sztuki radzieckiej.

Uczmy się od radzieckich naukowców, inżynierów, techników, lekarzy, literatów, artystów i nauczycieli — całą naszą energię, zdolności, wszystkie nasze talenty oddawać na służbę ludu pracującego, dla wielkiej sprawy budownictwa socjalizmu w naszym kraju, dla sprawy pokoju i postępu na świecie.

MŁODZIEŻY!

Ponieś głęboko prawdę o życiu młodzieży radzieckiej — o Komsomole — bojowym pomocniku Partii Lenina-Stalina.

To pomoże nam lepiej uczyć się w szkole i na wyższej uczelni, lepiej pracować w fabryce i na wsi, rozwijać sport i naszą pracę wychowawczą.

Uczmy się od młodzieży radzieckiej patriotyzmu, bohaterstwa w walce o pokój, postęp i socjalizm.

KOBIETY!

Zapoznajcie się bliżej z życiem i pracą kobiet radzieckich, z opieką, jaką otacza kobietę, matkę i dziecko w Kraju Rad — Partia, Rząd i Towarzysz STALIN.

OBYWATELE!

Pomoc Z. S. R. R., przykład Z. S. R. R., przyjaźń z Z. S. R. R. — to gwarancja wykonania Planu 6-letniego.

Tę prawdę winien sobie uświadomić każdy Polak patriota. Z tą prawdą idźmy w masy.

Rozwińmy szeroką pracę odczytową o Kraju Rad, o jego przodującej roli w walce o pokój, o przyjaźni polsko-radzieckiej, wzbogaćmy zasięg i formy naszej pracy kulturalno-oświatowej.

Podnieśmy kolportaż pism i czasopism radzieckich, rozszerzmy sieć kursów języka rosyjskiego i sieć bibliotek dzieł autorów radzieckich.

NIECHAJ W KAŻDYM ZAKŁADZIE PRACY, W KAŻDEJ WSI, SPÓŁDZIELNI PRODUKCYJNEJ, P. G. R., W KAŻDEJ SZKOLE, INSTYTUCJI, URZĘDZIE — ISTNIEJE I DZIAŁA KOŁO TOWARZYSTWA PRZYJAŹNI POLSKO-RADZIECKIEJ.

KAŻDY KTO CHCE POKOJU, KTO KOCHA NASZĄ LUDOWĄ OJCZYZNĘ — NIECH ZNAJDZIE SIĘ W SZEREGACH T. P. P. R.

OBYWATELE!

Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej rozpoczyna się w okresie, kiedy wszystkie miłujące pokój narody przygotowują się do Światowego Kongresu Pokoju.

Pogłębiając naszą przyjaźń ze Związkiem Radzieckim, korzystając z bezcennych doświadczeń ludzi radzieckich, zwycięsko wykonamy Plan 6-letni, zbudujemy szczęśliwą, socjalistyczną Polskę, wzmocnimy miliardowy światowy front antyimperialistyczny, który pod przewodem Z. S. .R. R. i pod wodzą STALINA utrwali pokój na świecie.

WOJEWÓDZKI OBYWATELSKI KOMITET MIESIĄCA POGŁĘBIENIA PRZYJAŹNI POLSKO-RADZIECKIEJ.

Wrocław, 7 listopada 1950 r.

Wierny hasłom Rewolucji Październikowej w oparciu o pomoc Związku Radzieckiego naród polski buduje pokój i socjalizm

Przemówienie sekretarza KC PZPR Józefa Cyrankiewicza na uroczystej akademii w Warszawie

Na uroczystej akademii, jaka z inicjatywy Komitetu Centralnego PZPR odbyła się w Warszawie dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, sekretarz KC PZPR Premier Józef Cyrankiewicz wygłosił referat następującej treści:

Towarzysze!

Jeżeli dzisiaj w roku 1950 z niezachwianym poczuciem pewności i siły ruch robotniczy całego świata maszeruje naprzód, jeżeli skończył się bezpowrotnie okres, w którym najpiękniejsze porywy ducha ludzkiego w walce o wolność, w walce o wyzwolenie, splatały się w nierównej walce, jeżeli trzecia część ludzkości zrzuciła pęta nienawistnego ustroju wyzysku i nędzy i w twórczy wysiłku buduje swą socjalistyczną i komunistyczną przyszłość, jeżeli setki milionów ludzi na całym świecie podaje sobie ręce, by z niezachwianą wiarą w zwycięstwo stawić czoła ciemnym siłom imperializmu, jeżeli sprawa walki z imperializmem, sprawa walki o pokój nie jest już z wszelką pewnością żadną utopijną mrzonką marzycieli, ale konkretną, osiągalną, ludzkimi siłami możliwością, jeżeli sprawa socjalizmu nie jest hasłem i zawołaniem tylko, nie programem i nie dążeniem tylko, ale rzeczywistością naszych czasów, rzeczywistością dwudziestego wieku — to jest tak dlatego, że 33 lata temu rewolucyjne masy rosyjskiego proletariatu pod kierunkiem partii bolszewickiej, pod wodzą Lenina i Stalina obaliły panowanie burżuazji i ustanowiły dyktaturę proletariatu. Na gruzach imperium carów, na gruzach więzienia narodów, na trupie żandarma ludów, powstało pierwsze w dziejach — państwo socjalistyczne.

I z tą chwilą zmienił się w sposób decydujący i nieodwracalny układ na frontach walki klasowej.

Na dziesięciolecie Października tow. Stalin tak określił międzynarodowy charakter Rewolucji Październikowej:

„Podrywając imperializm, Rewolucja Październikowa stworzyła równocześnie w postaci pierwszej dyktatury proletariatu potężną i jawną b a z ę światowego ruchu rewolucyjnego, której ruch ten przedtem nigdy nie miał i na której może się teraz oprzeć. Stworzyła potężny i jawny ośrodek światowego ruchu rewolucyjnego, którego ruch ten przedtem nigdy nie miał i wokół którego może on się teraz skupiać, organizując jednolity front rewolucyjny proletariuszy i narodów uciskanych wszystkich krajów przeciw imperializmowi".

Nowa epoka walki proletariatu o wolność

Ten nowy układ zadecydował o całym następnym okresie historycznym, spotęgował we wszystkich krajach walkę klasy robotniczej, rozpłomienił walkę narodów Azji przeciwko imperialistycznym kolonizatorom. Obudził realną nadzieję w sercach milionów ludzi wszystkich narodowości i wszystkich kontynentów. Wydobył nowe zasoby energii w walce wyzwoleńczej. Stał się źródłem szeregu zwycięstw w społecznej i narodowej walce wyzwoleńczej. A każde z tych zwycięstw z kolei zmieniało w dalszym ciągu układ sił na korzyść obozu postępu i socjalizmu. Pękały jedno po drugim ogniwa w łańcuchu imperialistycznym, pękały w narastającej walce mas przeciw ciemiężcom.

Masy pracujące na całym świecie uczyły się walczyć poprzez ciężkie doświadczenia, poprzez trudności a nieraz porażki i niepowodzenia. Masy nabywały doświadczenia. Busolą w tej walce był marksizm-leninizm.

I tak jak wszystkie zwycięstwa mas pracujących na całym świecie wypływają ze źródła Wielkiej Rewolucji Październikowej i osiągalne są dzięki nieodwracalnej zmianie układu sił klasowych spowodowanej przez Rewolucję Październikową — tak też wzorem, natchnieniem, przykładem, przodownikiem walki o postęp i pokój na całym świecie stało się zrodzone z Rewolucji Październikowej pierwsze państwo socjalistyczne — Związek Radziecki.

Zacięta walka Związku Radzieckiego z imperialistyczną interwencją, lata blokady —, kordonu sanitarnego, — lata, w których geniusz wodzów Rewolucji Lenina i Stalina, upór, siła i zaciętość partii bolszewickiej, bohaterstwo mas pracujących wykuwało granitowe fundamenty pierwszego państwa socjalistycznego — to nieśmiertelne karty przełomowych zwycięstw, decydujących o narodzinach epoki socjalizmu.

Stąd płynie przodownictwo Związku Radzieckiego.

Heroiczne pięciolatki, które z Kraju Rad, nadrabiając carską spuściznę zacofania, uczyniły kraj przodującego przemysłu i przodującej techniki — udowodniły całemu światu, że socjalizm potrafi w trudnych warunkach rozwijać siły produkcyjne w przemyśle dziesięciokrotnie szybciej niż kapitalizm w latach dawno minionego swego rozkwitu.

Przy tym rozwój gospodarki kapitalistycznej prowadził nieuchronnie do wstrząsów i kryzysów, do bezrobocia i klęsk społecznych, a rozwój — wspaniały rozwój przemysłu socjalistycznego prowadzi do nieustannego wzrostu dobrobytu i kultury, otwiera nową epokę socjalistycznej, przodującej produkcji, epokę obfitości i dobrobytu, torując drogę komunizmowi.

Na tym polega przodownictwo Związku Radzieckiego.

Wielka misja wyzwoleńcza Związku Radzieckiego

Gdy narody całej Europy skute były w jarzmie Hitlera, gdy faszyzm nie tylko podpalił Europę, ale sięgał krwawą łapą po panowanie nad światem wyraźnie zapowiadając zagładę całych narodów — wówczas w najtrudniejszych miesiącach najazdu hitlerowskiego na Związek Radziecki w listopadzie 1941 r. towarzysz Stalin tak mówił do żołnierzy Czerwonej Armii:

„Cały świat patrzy na was jako na siłę zdolną do zniszczenia drapieżnych hord zaborców niemieckich. Patrzą na was jako na swych zbawców podbite narody Europy, które dostały się w jarzmo zaborców niemieckich. Przypadła wam w udziale wielka misja wyzwoleńcza. Bądźcie więc godni tej misji".

Armia Radziecka, narody Związku Radzieckiego nadludzkim wysiłkiem, ofiarami i bohaterstwem wypełniły tę wielką misję wyzwoleńczą. Na tym polega przodownictwo Związku Radzieckiego. Stąd płynie miłość narodów, którym Armia Radziecka przyniosła wolność, którym przywróciła zdeptaną przez faszyzm godność, którym umożliwiła pokojowy rozwój, stąd płynie wdzięczność całej postępowej ludzkości wobec narodu radzieckiego za ocalenie od barbarzyństwa faszystowskiego.

Równocześnie zwycięstwo Związku Radzieckiego nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej spowodowało pękanie dalszych ogniw w łańcuchu imperialistycznym. Wyzwolenie szeregu krajów przez Armię Radziecką splotło się z wyzwoleńczą walką toczoną przez masy pracujące tych krajów przeciw kapitalistom i obszarnikom, — ułatwiło tę walkę, uchroniło te narody przed imperialistyczną interwencją usiłującą wszelkimi sposobami wesprzeć kontrrewolucyjne siły rodzimej reakcji, pozwoliło masom pracującym tych krajów uchwycić władzę polityczną i poprowadzić walkę o obalenie panowania kapitalistów i obszarników — zabezpieczyło rozwój krajów ludowo - demokratycznych ku socjalizmowi.

Na tym polega przodownicza rola Związku Radzieckiego.

W ten bowiem sposób rewolucje ludowo-demokratyczne w całym szeregu krajów są rodowitymi córami Wielkiej Rewolucji Październikowej, są ogniwem w realizacji epoki rewolucji proletariackich rozpoczętej przez Wielką Socjalistyczną Rewolucję Październikową.

Wspaniałe, decydujące o dalszych losach ludzkości, było zrodzone z natchnienia Rewolucji Październikowej, zwycięstwo narodu chińskiego nad imperializmem i jego chińskimi agentami.

W ten sposób dzięki Rewolucji Październikowej, dzięki istnieniu Związku Radzieckiego, dzięki partii bolszewików, dzięki rozgromieniu faszyzmu hitlerowskiego i japońskiego przez Związek Radziecki w wyniku drugiej wojny światowej, dzięki poważnemu osłabieniu obozu imperialistycznego — stało się możliwe, że stuletnia prawie walka narodu chińskiego o swoją wolność uwieńczona została decydującym o losach Azji zwycięstwem.

W ten sposób uczyniony został dalszy decydujący wyłom w łańcuchu imperialistycznym.

Nic dziwnego, że imperializm tak ciężko nadszarpnięty po pierwszej wojnie światowej Rewolucją Październikową i w wyniku drugiej wojny światowej powstaniem Państw ludowo-demokratycznych i zwycięstwem Chin Ludowych czynił tak wiele wysiłków, aby wykorzystując nacjonalistyczne odchylenia i własne agentury, rozłupać solidarność państw ludowo - demokratycznych ze Związkiem Radzieckim, aby na nowych pozycjach próbować izolować poszczególne ogniwa rewolucji proletariackich, aby podstępem i zdradą zadusić młode pędy rewolucji w poszczególnych krajach i oddać te kraje w jarzmo imperialistycznej niedoli. Takim przykładem ohydnej zdrady i zaprzedania narodu imperialistom amerykańsko-angielskim stała się krwawa klika Tito, klika morderców i szpiegów.

Imperialiści nie zdołają odwrócić biegu historii

Probierzem wierności wobec Rewolucji — wierności wobec swojego narodu, wobec mas pracujących, wobec sprawy socjalizmu stało się rozgromienie nacjonalistycznych odchyleń, rozgromienie socjal - demokratycznej prawicy, podniesienie wysoko sztandaru internacjonalizmu, sztandaru Lenina-Stalina — sztandaru synowskiej wierności wobec Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Imperialistyczne próby wbijania klina pomiędzy kraje rewolucji ludowo-demokratycznej podjęte w celu zdławienia tych rewolucji, skończyły się, tym mocniejszym skupieniem politycznym, ideologicznym i gospodarczym tych krajów we wspólnym obozie pokoju i socjalizmu wokół Związku Radzieckiego, wokół chorążego pokoju Stalina.

Imperialistom nie tylko nie udało się odwrócić koła historii, ale odwrotnie, im bardziej gorączkowe są próby imperializmu ratowania swoich pozycji, im bardziej szaleńcze są plany zatopienia całego świata we krwi, plany zdobycia świata, te same plany, za które nie tak dawno wieszano w Norymberdze — im bardziej zbrodniczy i rozjuszony staje się imperializm tym szybciej toczy się rozpędzone przez Wielką Rewolucję Październikową koło historii. Toczy się poprzez Azję po plecach wypędzonych z Chin imperialistów i kuomintangowców. Toczy się poprzez wyzwoleńczą krwawą walkę narodów Vietnamu, Malajów, Indonezji, Filipin, Burmy.

Toczy się w bohatersko broniącej swej wolności przeciw nieludzkim barbarzyńcom amerykańskim zaborcom Korei, której bratnią dłoń pomocy i solidarności podaje w tej chwili doświadczony w walce o wolność i w biciu imperialistów półmiliardowy naród chiński.

Toczy się koło historii przez Europę, dla której punktem zwrotnym było proklamowanie Niemieckiej Republiki Demokratycznej, walczącej o jednolite, niepodległe, zjednoczone i pokojowe Niemcy.

Toczy się koło historii w krajach demokracji ludowej, gdzie każdy dzień budownictwa socjalistycznego, każdy sukces tego budownictwa umacnia obóz pokoju i socjalizmu.

Toczy się koło historii wspaniałym rytmem budownictwa w Związku Radzieckim, gdzie gigantyczne budowle elektrowni i kanałów, gigantyczne plany przeobrażenia przyrody, znaczą niebywały rozwój kraju, który realizuje komunizm, gdzie rozkwita przodująca kultura i przodująca nauka, gdzie wyrósł nowy radziecki socjalistyczny człowiek.

Potężnieje obóz pokoju skupiony wokół Kraju Rad

Bardziej niż kiedykolwiek, wojennym, zbrodniczym, ludobójczym planom imperialistów stanęła na drodze potężna wspólnota ludzi miłujących pokój, ludzi wszystkich narodowości, różnych przekonań politycznych i religijnych, ludzi zespolonych wolą walki o pokój, ludzi którzy podpisami pod Apelem Sztokholmskim ostrzegają imperialistów, ludzi którzy w swej zwartości są najpotężniejszym trybunałem ludowym dla zbrodniarzy wojennych.

Nie ulega wątpliwości, że wzrastający na całym świecie ruch obrońców pokoju jest potężnym sojusznikiem państw i narodów miłujących pokój. I tak samo nie ulega wątpliwości, że ten wspaniały ruch nie zawiś nie w próżni, że może spełnić nadzieje setek milionów prostych ludzi, mężczyzn i kobiet, ojców matek i żon, i może powstrzymać zbrodniarzy wojennych, bo ruch ten ma niezawodne oparcie o poważne materialne i moralne siły obozu pokoju i postępu, któremu przewodzi potężny Związek Radziecki.

Wiedzą o tym ludzie podpisujący Apel Sztokholmski na całym świecie, wie o tym klasa robotnicza krajów kapitalistycznych i stąd płynie ten potężny nurt sympatii i solidarności ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, stąd płynie coraz powszechniejsze odczucie wszystkich ludzi dobrej woli na całym świecie — nawet o różnych często przekonaniach politycznych i wierzeniach religijnych, że to Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, jej zwycięstwo i jej owoce stworzyły realne podstawy aby najlepsze, najpiękniejsze marzenia ludzkości o pokoju i sprawiedliwości nie były już mrzonką — lecz stały się osiągalną przez ludzi rzeczywistością.

Wiedzą ludzie dobrej woli, że ostoją pokoju jest Związek Radziecki zarówno przez swoją ciągle rosnącą siłę — jak też przez swoją konsekwentną i stanowczą politykę pokojową — jasną i zrozumiałą dla wszystkich uczciwych ludzi.

Dobitnym wyrazem tego są propozycje Związku Radzieckiego zgłaszane w Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczące walki z groźbą wojny, dotyczące rozbrojenia, zakazu broni atomowej, — wnioski zmierzające do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa, demaskujące jawnie agresywną, prowokacyjną imperialistyczną postawę delegacji reprezentującej monopolistyczne interesy wielkich finansistów amerykańskich i ich wasali związanych sznurami planu Marshalla i paktu atlantyckiego.

Mocna i konsekwentna postawa Związku Radzieckiego wobec zbrodniczych prób ponownego uzbrojenia Niemiec, uchwały praskiej konferencji ministrów spraw zagranicznych ośmiu państw w sprawie remilitaryzacji i inicjatywa Związku Radzieckiego zwołania Rady Ministrów czterech mocarstw — znajduje mocny oddźwiek u wszystkich narodów Europy i budzi wdzięczność większości narodu niemieckiego, który pragnie zjednoczonych pokojowych Niemiec i nie chce dla imperialistów wyciągać kasztanów z ognia — inicjatywa ta cieszy się solidarnym poparciem całego narodu polskiego.

Naród polski zwarty i jednolity w swej postawie, dobrze wie co znaczą usiłowania amerykańskich imperialistów, aby wbrew woli i interesom narodu niemieckiego — w najemnym żołdactwie zachodnio - niemieckim znaleźć wykonawców swoich agresywnych planów w Europie.

(Dokończenie na str. 4-ej)

Wierny hasłom Rewolucji Październikowej w oparciu o pomoc Związku Radzieckiego naród polski buduje pokój i socjalizm

Przemówienie sekretarza KC PZPR Józefa Cyrankiewicza na uroczystej akademii w Warszawie

(Dalszy ciąg ze str. 3-ej)

Powypuszczani z więzień hitlerowcy, wielokrotni mordercy, ludobójcy, specjaliści od komór gazowych i inżynierowie od krematoriów, bezrobotni bandyci, uciekinierzy spod stryczka, pobici generałowie — oto kadra pieczołowicie przechowana przez watykańsko - reakcyjny gabinet marionetek z Bonn — oto kadra, na której ma się oprzeć w Europie agresja hitlerowsko-amerykańska — oto sojusz morderców z Treblinki i Oświęcimia, z Warszawy i Paryża z mordercami z Seulu i Phenianu, oto także sojusznicy polskiego watażki Andersa, zniedołężniałego awanturnika Arciszewskiego, jednakowo ziejący nienawiścią do Polski Demokratycznej, do Związku Radzieckiego, do granicy na Odrze i Nysie.

Fala oburzenia i protestu, jaka przeszła przez wszystkie kraje Europy, w związku z zamierzonym przez Amerykanów uzbrojeniem Niemiec, głębokie zaniepokojenie we Francji, której rząd przyjmuje i w tej sprawie brutalny dyktat imperialistów amerykańskich — ta fala oburzenia i protestu niewątpliwie będzie w miarę rozwoju sytuacji narastać i nieraz psuć będzie szyki imperialistom.

Watażka Anders napisał o sobie książkę pt. „Bez ostatniego rozdziału". Ten tytuł jest słuszny. Podobne książki o takim samym tytule mogliby napisać także wszyscy uratowani przed sądem i sprawiedliwym wyrokiem, podnoszący dziś głowy hitlerowscy zbrodniarze. „Bez ostatniego rozdziału"...

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że wcześniej czy później masy ludowe Francji i Włoch, Niemiec i Polski, masy ludowe Europy wypiszą im wszystkim na własnej skórze ten ostatni rozdział i zapłacą za zdradę, za podżeganie do wojny, za sianie zamętu, za zbrodnie przeciw ludzkości i przeciw własnemu narodowi.

Rewolucja Październikowa przyniosła wyzwolenie narodowi polskiemu

Historia naszego narodu w szczególny sposób związana jest z datą 7 listopada i Wielką Październikową Rewolucją Socjalistyczną. Z niej to bowiem, z Październikowej Rewolucji zrodziła się nasza niepodległość po półtorawiekowej niewoli zaborów. To Rewolucja Październikowa, głosząc hasło stanowienia narodów o swych losach, przekreśliła uroczyście traktaty rozbiorowe, którymi monarchowie Prus, Rosji i Austrii spętali niegdyś nasz naród. To wielka fala rewolucyjna, zapoczątkowana w Rosji, zmiotła trony zaborców. Tak Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa torowała naszemu narodowi drogę do wolności.

Ale wolność ta nie stała się wtedy udziałem narodu polskiego. Władzę w Polsce zagarnęła burżuazja i obszarnicy. W ich rękach państwo polskie stało się narzędziem imperialistycznych mocarstw i forpocztą kontrrewolucyjnej interwencji przeciwko młodemu państwu rewolucji socjalistycznej. Zaprzedając narodowe interesy Polski Piłsudski i jego klika, przy poparciu całej reakcji polskiej, w tej liczbie prawicowego kierownictwa ówczesnej PPS, w sojuszu z białogwardyjskimi watażkami w rodzaju Wrangla czy Petlury, wiódł swe armie przeciwko Krajowi Rad. A potem, przez cały okres międzywojenny rządzące Polską obszarnictwo i burżuazja — niezależnie od firmy, pod którą występowały jej rządy — kumały się kolejno ze wszystkimi imperializmami, wystawiały nasz kraj na licytację na międzynarodowym rynku przetargów politycznych, oferując każdemu, kto by tylko chciał kupić swój udział w upragnionej krucjacie antyradzieckiej. Aż z winy zdrajców i sprzedawczyków znalazła się Polska w sieciach Adolfa Hitlera.

I tak przefrymarczona została przez burżuazję i obszarnictwo polskie niepodległość narodowa Polski. Przypłacił tę frymarkę naród polski katastrofą wrześniową. Przypłacił ją 6 milionami wymordowanych ofiar. Omal nie przypłacił jej zagładą kompletną w kleszczach hitlerowskiego „nowego porządku". I wtedy po raz drugi przyszła do naszego kraju wolność zrodzona z posiewu Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji. Przyniósł nam ją żołnierz Armii Radzieckiej, która zdruzgotała hitlerowską potęgę.

Tym razem była to wolność rzeczywista, bo wyzwolona z pęt niewoli hitlerowskiej Polska stała się państwem ludowo - demokratycznym. Władzę ujął w swe ręce lud pracujący pod wodzą klasy robotniczej, odsunął zdradziecką i sprzedajną burżuazję raz na zawsze od wpływu na losy kraju. Polska Ludowa dzięki zwycięstwu Armii Radzieckiej weszła na szlak budowy socjalizmu.

Stare, tradycyjne więzy, łączące od dziesiątków lat polskich i rosyjskich rewolucjonistów, znalazły nowy wyraz. Wspólnie przelana krew polskich i rosyjskich rewolucjonistów, którzy razem toczyli walkę z przemocą caratu, zakwitła owocem wspaniałej braterskiej przyjaźni obu narodów: radzieckiego, który przyniósł nam wolność i polskiego, który nauczywszy się tę wolność cenić, zabezpiecza ją dziś w sposób najtrwalszy, krocząc śladami narodu radzieckiego po drodze do socjalizmu.

Naród polski obchodzi dziś święto Wielkiej Rewolucji Październikowej jako swoje święto, święto swojego wyzwolenia, swojej wolności, wolności zrodzonej z Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W szczególności napawa nas dumą fakt, że czcząc rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej możemy równocześnie uczcić największego rewolucjonistę polskiego, który walcząc obok Lenina i Stalina, był jednym z czołowych organizatorów Października — Feliksa Dzierżyńskiego.

Przykład i pomoc Związku Radzieckiego — źródłem zwycięstw Polski Ludowej

Ostatnie lata, lata Polski Ludowej są żywym świadectwem, żywym i przekonywującym dowodem, że polska klasa robotnicza, polskie masy pracujące, cały lud polski, wszystko co w narodzie jest wartościowego zrozumiało sens i naukę Rewolucji Październikowej. Naród polski pod wodzą swej klasy robotniczej wszedł na tory, które ta rewolucja wskazała wszystkim ludom, walczącym o swoje wyzwolenie, o prawdziwą wolność o ustrój, w którym zniknie wyzysk człowieka przez człowieka.

Polski ruch robotniczy dzięki naukom Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina potrafił wyzyskać wspaniałą szansę historyczną, jaką narodowi naszemu dało zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitleryzmem. Polski ruch robotniczy ugruntował w Polsce ustrój demokracji ludowej, ugruntował w Polsce dyktaturę proletariatu. Polska klasa robotnicza w sojuszu z pracującym chłopstwem przeprowadziła rewolucyjne przeobrażenia społeczne. Odparliśmy zwycięsko kontrrewolucyjne zamachy na naszą władzę ludową, podejmowane przez reakcyjne podziemie, wspierane materialnie i moralnie przez imperialistów. Dźwignęliśmy nasz kraj z ruin wojennych, wykonaliśmy zwycięsko trzyletni plan odbudowy gospodarczej, by stanąć do nowej walki o realizację wielkiego Planu 6-letniego.

Te wszystkie zwycięstwa osiągnięcia i zdobycze zawdzięczamy braterskiej pomocy, ścisłemu sojuszowi i wspaniałemu przykładowi pierwszego kraju socjalizmu — Związkowi Radzieckiemu.

Polski ruch robotniczy uczy się walczyć i zwyciężać na przykładzie przodującej partii robotniczej świata — Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii Bolszewików. Od niej uczymy się wielkiej sztuki kształcenia mas w walce klasowej. Od niej uczymy się czujności rewolucyjnej i łamania przeszkód. Od niej uczy się nasza partia jak przewodzić narodowi w walce o socjalizm, od niej uczy się Partia utrzymywania jak najściślejszej więzi z masami pracującymi. W niej widzimy wzór i przykład, czerpiemy zapał i bojowość. W jej przykład zapatrzeni kształcimy nasze kadry i nasz aktyw partyjny na prawdziwych bolszewików.

Walka WKP (b) o czystość ideologiczną linii politycznej i czystość organizacyjną szeregów partyjnych jest dla nas wzorem, jak należy budować prawdziwie rewolucyjną, prawdziwie bolszewicką partię, która jest warunkiem zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju. Korzystając z doświadczeń WKP (b) prowadzimy zwycięską walkę z wszelkimi próbami przenikania obcych i wrogich elementów do naszej partii. Wypieramy ze świadomości mas wpływy i pozostałości ideologicznego nacisku wroga klasowego. Prowadzimy i prowadzić będziemy walkę o zniweczenie pozostałości prawicowo - nacjonalistycznego odchylenia i resztek socjaldemokratyzmu.

Zacieśnia się jednolity front klasy robotniczej

Polski ruch robotniczy osiągnął jedność organiczną na platformie marksizmu - leninizmu i zjednoczył się w szeregach **Polskiej Zjednoczonej** Partii Robotniczej poprzez zaciętą walkę z prawicowo-nacjonalistycznym odchyleniem w PPR i prawicą w PPS, poprzez przezwyciężanie wszelkich wahań oportunistycznych. Zjednoczenie stało się możliwe dzięki rozgromieniu prawicowych, oportunistycznych, reformistycznych elementów w dawnej PPS.

Ale zbyt długo na polskim ruchu robotniczym żerowała prawica socjal - demokratyczna, by skutki jej zdradzieckiej, reformistycznej i antymarksistowskiej roboty dały się od razu usunąć. I po dziś dzień pokutują w masach robotniczych szczątki i przeżytki socjal - demokratyzmu. Te ślady socjal - demokratyzmu przeszkadzają nam w marszu ku socjalizmowi i muszą być wytępione zwłaszcza, że socjal - demokracja jako zjawisko międzynarodowe, jak złośliwy nowotwór usiłuje wciąż przeżerać zdrowe tkanki ruchu robotniczego.

Dawno minęły czasy, gdy socjal - demokratyczni przywódcy ubierali się w szaty takiej czy innej pseudo - marksistowskiej frazeologii. — Dziś socjal-demokracja jawnie i bez osłonek wysługuje się jak zwykła agentura, amerykańskiemu i brytyjskiemu imperializmowi, spełniając bez wahania najbrudniejsze polecenia swych protektorów i chlebodawców. Amerykański departament stanu i amerykański wywiad traktuje przywódców socjal-demokratycznych jak swych etatowych i nieetatowych funkcjonariuszów do spełniania określonych funkcji dywersyjnych w ruchu robotniczym do podkopywania woli oporu mas ludowych krajów kapitalistycznych. Jako zwykłych szpiegów i sabotażystów używa emigracyjne odpadki socjaldemokratyczne, które wyniosły się z krajów zwycięskiej rewolucji do bezpiecznych legowisk w krajach kapitalistycznych.

Nic więc dziwnego, że uczciwi socjaliści przechodzą na drogę współpracy z komunistami, że w walce o pokój zacieśnia się jednolity front klasy robotniczej we Włoszech, Francji i w Niemczech zachodnich.

We wspólnym szeregu z obozem budowniczych socjalizmu

33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej, Rewolucji Październikowej spotyka naród polski w pełnym rozmachu socjalistycznego budownictwa.

Rocznicę witała klasa robotnicza i pracujący chłopi licznymi zobowiązaniami produkcyjnymi — rozszerzającym się współzawodnictwem.

Rok ubiegły niewątpliwie przyniósł Polsce Ludowej poważne sukcesy i osiągnięcia.

Zwycięskie zakończenie 3-letniego planu odbudowy gospodarczej stało się punktem do rozpoczęcia realizacji wspaniałych i porywających zadań Planu 6-letniego i planu budowy podstaw socjalizmu.

„Budując socjalizm w Polsce — mówił o Planie 6-letnim Tow. Bierut — **stajemy we wspólnym szeregu budowniczych socjalizmu i bojowników o socjalizm, który rośnie dziś we wszystkich krajach świata. Naszym wodzem i przodownikiem jest Stalin, a więc idea nasza i szeregi nasze są niezwyciężone".**

Rok ubiegły przyniósł dalszą stabilizację władzy ludowej, postępy w rozwoju spółdzielczości produkcyjnej, dalsze poważne ograniczenia elementów kapitalistycznych w naszej gospodarce. Reforma walutowa — zdecydowany krok w tym kierunku, to silny oręż w walce o wykonanie planu budowy podstaw socjalizmu. Imponująca sprawność przebiegu reformy walutowej świadczy dobitnie o jedności mas pracujących z władzą ludową, świadczy również o wielkiej ofiarności aparatu realizującego reformę.

Rok ubiegły przyniósł poważne wzmocnienie niezawodnego składnika międzynarodowych sił pokoju naszego Wojska Ludowego dowodzonego przez bohatera Stalingradu Marszałka Rokossowskiego.

Rok ubiegły, pierwszy rok istnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej, przyniósł obu naszym krajom serdeczne zacieśnienie więzów przyjaźni łączącej Polskę Ludową z demokratycznymi siłami nowych, pokojowych Niemiec. Najdobitniejszym wyrazem tego był podpisany między Polską a Niemiecką Republiką Demokratyczną układ o granicy przyjaźni i pokoju na Odrze i Nysie. Ten historyczny zwrot w stosunkach polsko - niemieckich jest również owocem stalinowskiej polityki pokoju, przyjaźni między narodami i stosowania w polityce międzynarodowej zasad internacjonalizmu.

Rok ubiegły wraz z dalszą stabilizacją władzy ludowej przyniósł poważne okiełznanie prób siania zamętu i wykorzystywania uczuć religijnych przez reakcyjną część kleru. Tym nie mniej stwierdzić trzeba, że wciąż jeszcze postawa części Episkopatu jaskrawo odbiega od postawy całego narodu, a także przeważającej części duchowieństwa. Najznamienniejszym tego przykładem, który budzi powszechne oburzenie, jest tolerowanie przez Episkopat tymczasowości administracji kościelnej na Ziemiach Zachodnich. Stanowisko to jest jaskrawo sprzeczne z polską racją stanu, z interesami narodu polskiego, z podpisanymi przez Państwo Polskie układami międzynarodowymi między Polską a Niemiecką Republiką Demokratyczną, jest wodą na młyn niemieckich reakcjonistów, odwetowców i rewizjonistów i ich watykańskich opiekunów.

W sprawach tych nie można zbyt długo lawirować. Są tylko dwie drogi, jedna z Adenauerem, druga z narodem polskim.

Wkład Polski Ludowej w międzynarodową walkę o pokój

Polska Ludowa w ciągu ostatniego **roku** niewątpliwie wzmacniała się jako ogniwo obozu **pokoju, wzmacniała się** gospodarczo i politycznie dzięki wysiłkowi mas pracujących miast i wsi, dzięki pomocy Związku Radzieckiego, dzięki czerpaniu z doświadczeń Związku Radzieckiego.

Rosnąc w siły Polska niewątpliwie wnosi swój wkład w międzynarodową walkę o pokój i postęp.

Rosną i rozwijają się wszystkie kraje ludowo - demokratyczne, bo takie prawo — prawo rozwoju, prawo wzrostu dobrobytu najszerszych mas — jest żelaznym i postępowym prawem socjalizmu.

Wspaniale i w tempie niespotykanym w historii rozkwita Związek Radziecki.

Kraje socjalistycznego budownictwa pod przewodem Związku Radzieckiego stają do pokojowego współzawodnictwa z ustrojem kapitalistycznym.

Podżegacze wojenni, imperialiści boją się tego pokojowego współzawodnictwa.

Stąd szaleńcze plany zbrodni i zniszczeń, stąd prowokacje, stąd zbrodniczy najazd na bohaterski naród koreański, któremu przesyłamy gorące wyrazy naszej przyjaźni i solidarności!

Nikt z nas nie wątpi, że imperializm amerykański, niesie w sobie taki sam zarodek klęski, jaki nosi w sobie zbrodniczy hitleryzm i jakim dogorywając zaraził swoich spadkobierców.

Dlatego obóz pokoju i postępu, który rośnie i będzie rósł z każdym dniem, bo takie jest jego prawo rozwoju, ze spokojem i pewnością swojej sprawy, która jest sprawą całej ludzkości, patrzy w przyszłość.

Nie lekceważymy szaleńców i zbrodniarzy, bo byłoby to lekkomyślnością, ale także nie przeceniamy ich, bo byłoby to pójściem na lep ich polityki szantażu.

Szacujemy ich tak, jak należy:

Wzmacniamy swoje siły, rozbudowujemy gospodarkę, wzmacniamy obronność, mobilizujemy szeroki front obrońców pokoju — budujemy socjalizm, pewni niezachwianej siły obozu antyimperialistycznego, maszerujemy pod sztandarem Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, maszerujemy wciąż naprzód i naprzód, bo takie jest żelazne prawo naszego rozwoju, maszerujemy pod wodzą Stalina.

Związek Radziecki nadzieją ludzkości

Przewodniczący Komitetu Centralnego PZPR — Towarzysz Bolesław Bierut tak pisze:

„Związek Radziecki jest nadzieją ludzkości. Jest on uosobieniem wszystkiego co mądre i szlachetne w dążeniach i w marzeniach ludzkich. Jest podporą i przyjacielem tych dążeń, znanym, podziwianym i kochanym za to na całym świecie. Oto dlaczego rocznicę jego istnienia czczą ludzie pracy w Polsce swym wielkim wysiłkiem i czynem produkcyjnym.

Podobnie, jak masy pracujące na całym świecie — obchodzą oni tę rocznicę, jako swoje wielkie święto, jako dzień zwiastujący pokój powszechny i sprawiedliwość społeczną dla wszystkich ludzi pracy.

Ludy świata przyjęły za swoje — zrodzone z głębi serca ludzi radzieckich zawołanie: gdzie Stalin — tam pokój!

Uzupełniają je zawołaniem zrodzonym ze wszystkich doświadczeń 33-lecia: gdzie Stalin — tam zwycięstwo".

Towarzysze! Czekają nas wielkie zadania na naszej drodze budowy socjalizmu, na drodze walki o pokój. Zadania te, zadania budowy szczęśliwej przyszłości dla narodu polskiego, któremu drogę do wolności i drogę w szczęśliwą przyszłość wyrąbała Socjalistyczna Rewolucja Październikowa — wykonywać będziemy pod przewodem naszej Partii.

Niech żyje czołowy oddział polskiej klasy robotniczej, maszerująca pod sztandarem Rewolucji Październikowej — nasza Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i jej Przewodniczący Towarzysz Bolesław Bierut!

Niech żyje dzieło zwycięskiej Rewolucji Październikowej, ostoja pokoju i nadzieja ludzkości, potężny Związek Radziecki i jego Wódz — Wódz postępowej ludzkości Towarzysz Stalin!

Dni Wielkiej Rewolucji (11)

Zaciska się żelazny pierścień wokół Pałacu Zimowego

6 listopada 1917 r., po nieudanym zamachu rządu Kiereńskiego na drukarnię „Prawdy" — zrywa się do rozstrzygającego boju robotniczy i żołnierski Piotrogród. Czerwonogwardziści i rewolucyjne oddziały wojskowe obsadzają rogatki Moskiewskie i Narwskie; ważne strategiczne punkty w mieście; centralną stację telegraficzną; dworce kolejowe; mosty na Newie, łączące dzielnice robotnicze ze śródmieściem. Przy pomocy radiostacji krążownika „Aurora" Komitet Wojskowo-Rewolucyjny alarmuje cały kraj. Żołnierze i kolejarze udaremniają wszystkie próby przerzucenia do Piotrogrodu oddziałów kontrrewolucji.

Podczas, gdy „dyktator" Kiereński, licząc na wojska sygnalizowane przez gen. Duchonina, szefa Kwatery Głównej, miota z Pałacu Zimowego groźby utopienia „buntu" we krwi — w Wyborgu zatrzymana zostaje 5 kubańska dywizja kozacka, w Rewalu — III korpus kawalerii, w Carskim Siole — bataliony szturmowe, w Peterhofie — szkoła podchorążych itd. itd. O godzinie 20 Komitet Wojskowo - Rewolucyjny kieruje do Helsingforsu umówiony szyfr: „Centrobałt. Wysyłajcie statut". I natychmiast okręty wojenne i oddziały marynarzy wyruszają do Piotrogrodu.

Tymczasem „Przedparlament" radził gorączkowo nad uchwaleniem oszukańczej rezolucji, która by burżuazyjnemu rządowi Kiereńskiego mogła przywrócić „popularność". Dopiero o godz. 18, po wielu targach, większość zdecydowała się uchwalić rezolucję mieńszewicko — eserowską, głosząca m. in. że „niezbędny jest niezwłoczny dekret o oddaniu ziemi pod zarząd komitetów ziemskich i stanowcza deklaracja w dziedzinie polityki zagranicznej, proponująca sojusznikom ogłoszenie warunków pokoju i podjęcie rokowań pokojowych".

I wtedy rozgrywa się jedna z owych tragikomedii, które najlepiej mówią o prawdziwym obliczu prawicowych „socjalistów" w Rosji i na całym świecie. Kiedy powitą w mękach pseudo - rewolucyjną rezolucję Przedparlamentu dostarczono do Pałacu Zimowego, Kiereński zatupał nogami z wściekłości.

— To jest wyzwanie, rzucone Rządowi Tymczasowemu. To jest bolszewizm — wołał. — Zrzekam się pełnomocnictw. Formujcie sobie nowy rząd.

Oszołomiony przewodniczący Przedparlamentu, Awksjentiew, jął cierpliwie tłumaczyć eserowcowi Kiereńskiemu, że chodzi po prostu o manewr: o wyrwanie atutu bolszewikom, o oszukanie mas. Rezolucję należało „traktować jako czysto teoretyczną i przypadkową", bez żadnych „następstw praktycznych" (Wpomnienia Stankiewicza).

Ale mas, które do walki prowadziła Partia Lenina, nie można już było oszukać. Proletariat zaciskał żelazny pierścień wokół Pałacu Zimowego — coraz bliżej, coraz ciaśniej, coraz groźniej. I kiedy 6 listopada o północy Kiereński udał się do sztabu Okręgu — dowódca Okręgu Piotrogrodzkiego, Połkownikow, tak jeszcze kilka godzin temu pewien siebie, rozłożył bezradnie ręce. Dokładnie o północy Połkownikow zatelegrafował do Kwatery Głównej i do dowódcy Frontu Północnego: „Zawiadamiam, że sytuacja w Piotrogrodzie jest groźna... Rozruchów jeszcze nie ma, ale odbywa się planowe obsadzanie (przez bolszewików) instytucji i dworców kolejowych... Nie ma żadnej gwarancji, że nie będzie próby aresztowania Rządu Tymczasowego".

Tak, po 12 godzinach, wyglądał „wspaniale" przez Kiereńskiego, Połkownikowa i Bagratuni opracowany plan „ostatecznej rozprawy" z bolszewikami i „zwycięskiego szturmu" na Smolny, dokąd właśnie przybywa, aby kierować biegiem historii, Lenin.

(D. c. n.)

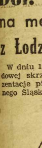

SŁOWO sportowe

Uroczystą akademią sportowcy Wrocławia uczcili 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej

W ubiegły poniedziałek dnia 6 bm. w pięknie udekorowanej sali O. R. Z. Z. odbyła się uroczysta Akademia, zorganizowana celem uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Uroczystego otwarcia dokonał ob. Bednarski. Następnie powołano Prezydium, w skład którego weszli: Rektor W. S. W. F. prof. dr. Klisiecki, Przewodniczący W. K. K. F. ob. Karst, z ramienia O. R. Z. Z. ob. Cholicz, II sekretarz P. Z. P. R. przy W.S.W.F. ob. Suchoń, ob. ob. Baranek, Dziedzic, Masłowski oraz wielokrotny reprezentant i kadrowicz Piechura.

Jako pierwszy przemawiał prof. dr. Klisiecki, który w kilku słowach naszkicował wspaniałe zwycięstwo klasy robotniczej narodów Związku Radzieckiego, upadek kapitalizmu i zmiany, jakie zaszły w Polsce po wyzwoleniu spod jarzma hitlerowskiego.

Dzięki pomocy pierwszego w dziejach świata państwa socjalistycznego, — mówił prof Klisiecki, klasa robotnicza Polski, ujęła ster rządów w swoje ręce. Praca, jaką wykonał do tej pory naród polski, jest wielka. Zmierza ona szybkimi krokami do jedynego słusznego celu.

Celem tym jest ciągła walka o pokój i szczęście wszystkich ludzi pracy, oraz Socjalizm.

Udział całego świata sportowego w obecnej walce z kapitalizmem i zacofaniem powinien być tak wielki, jak wielką jest idea łącząca wszystkich sportowców w marszu ku zwycięstwom sportowym i zwycięskim marszom ku Socjalizmowi.

Z kolei przemawiali ob. Baranek i ob. Karst. W słowach pełnych entuzjazmu zobrazowali oni osiągnięcia Związku Radzieckiego.

Między innymi ob. Karst dał wiele przykładów bohaterstwa sportowców radzieckich, którzy złotymi zgłoskami zapisali się w walce z najeźdźcami hitlerowskimi.

Część oficjalną Akademii zakończyły okrzyki i oklaski licznie zebranych słuchaczy W. S. W. F. na cześć Wielkiej Rewolucji, twórcy jej W. I. Lenina, zwycięzcy faszyzmu chorążego pokoju Generalissimusa Stalina, Prez. Bieruta, oraz Narodów Związku Radzieckiego i Demokracji Ludowych.

Część artystyczna składała się z recytacji, odśpiewania kilku pieśni przez chór Akademii Medycznej, oraz wspaniałej wiązanki tańców radzieckich w wykonaniu zespołu studentek i studentów W. S. W. F. pod kier. instr. Tatiany Pietras.

W Akademii wzięli również udział śpiewacy operowi, Balska i Petrowicz, którzy przy akompaniamencie prof. Łazarewicza odśpiewali kilka utworów radzieckich. (Drob.)

Gwardia Koszalin — Gwardia Wrocław w meczu pięściarskim o awans do II-ej ligi

W niedzielę 12 bm. pięściarze wrocławskiej Gwardii spotkają się w meczu o wejście do II ligi z ósemką gwardzistów z Koszalina.

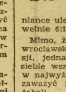

Drużyna pomorska jest najsłabszym zespołem walczącym o awans do ekstraklasy pięściarskiej.

Ostatnie dwa mecze pięściarzy Koszalina zakończyły się ich przegraną. — Lublinlance ulegli w stos. 0:16, zaś Bawełnie 6:10.

Mimo, że zwycięstwo pięściarzy wrocławskich nie podlega dyskusji, jednak będą musieli dać z siebie wszystko, by mecz wygrać w najwyższym stosunku, co może zaważyć na końcowym układzie tabeli.

Spodziewamy się kilku ciekawych pojedynków. Przeciwnik Kasperczaka — Rozpierski, to pięściarz nie posiadający jeszcze dostatecznego otrzaskania ringowego. Znamy dobrze przeciwnika Kargola. Jest nim Graczyk, bokser szybki i niezły technicznie.

Niełatwe zadanie czeka Symonowicza, który trafia na tegorocznego wicemistrza ZS Gwardii — Pińczyńskiego. Kaflowski walczyć będzie z Bazarnikiem. Te dwie walki powinne być bardzo ciekawe, gdyż walczący w nich zawodnicy Koszalina są asami atutowymi swojej drużyny.

W dalszych walkach Kula spotka się z Bachselem, a Krasek z Maciejewskim. Przeciwnik Urbanowicza będzie Kubasiewicz. Klimecki, to pewne 2 punkty dla wrocławian.

Po ostatnich spotkaniach tabelka przedstawia się następująco.

OWKS Lublinianka	4	6	41:23
Bawełna Łódź	5	6	36:44
Gwardia Wrocław	3	2	27:21
Gwardia Koszalin	4	2	24:45

Jako przedmecz odbędzie się spotkanie A klasowe pomiędzy miejscowym Ogniwem i Górnikiem Biały Kamień. Mecz ten odbędzie się już w 10-ciu wagach. (Bil)

Zapaśnicy Pafawagu zwyciężają w Opolu

W Opolu gościła druga drużyna zapaśnicza ligowej Stali z Wrocławia, która rozegrała towarzyskie spotkanie z miejscowym Kolejarzem.

Po walkach stojących na niezłym poziomie, zasłużone zwycięstwo odnieśli zawodnicy wrocławscy w wysokim stosunku 6:2. Wyniki techniczne na pierwszym miejscu zawodnicy Pafawagu.

Waga musza: Dubaj położył w 6 minucie na łopatki Szleifa. W koguciej Gorgol po zaciętej walce przegrał na punkty z Kamińskim.

W wadze piórkowej Terlecki wygrał w 6 minucie z Rutkowskim.

Krótki przebieg miała walka w wadze lekkiej pomiędzy Oleksińskim i Pluszczyńskim. Już w pierwszej minucie Oleksiński położył na łopatki swego przeciwnika. W półśredniej I Sulikowski zwyciężył w 8 min. Dolińskiego.

W drugiej wadze półśredniej Paicewicz uległ w 9 min. Łukasińskiemu. W średniej Szczęsnowski zwyciężył w 9 min. z Niedośpiałem.

W ostatniej walce dnia w wadze półciężkiej: Majewicz II zwyciężył w 3 min. przez złamanie mostka z Myślińskim.

Składy reprezentacji pięściarskich Dol. Śląska na mecze z Łodzią i Śląskiem

W dniu 19 bm. w ringu Hali Ludowej skrzyżują rękawice reprezentacje pięściarskie Łodzi i Dolnego Śląska.

Reprezentacja juniorów walczyć będzie w dniu 26 bm. w Brzegu przeciwko reprezentacji Górnego Śląska. Mecz odbędzie się w 10-ciu wagach. W związku z nadchodzącymi spotkaniami kapitanat wrocławskiego OZB ustalił składy drużyn na powyższe mecze.

Skład na Łódź: Kasperczak, Faska, Kucharski, Kudłacik, Kula, Krasek, Krupiński i Jeż.

W Brzegu walczyć będą: Ostrowski, Napieralski, Linkowski II, Kucharski, Sawicki, Dudek, Płaskociński, Słupski, Budziłło i Biel.

Komunikat AZS

W dniu dzisiejszym odbędzie się w lokalu A. Z. S. przy ul. Norwida 10 zebranie sekcji piłki nożnej.

Celem zebrania jest wybór nowych władz sekcyjnych.

Obecność wszystkich członków obowiązkowa.

●

Zarząd sekcji wioślarskiej zawiadamia, że w dniu 9 bm. o godz. 18.30 odbędzie się ogólne zebranie sekcji.

Obecność członków obowiązkowa.

Rekordzista świata Filiput (Włochy) pokonał w biegu na dystansie 200 m przez płotki mistrza Europy, Andre Marie (Francja) w doskonałym czasie 24 sek. Marie uzyskał 24,9 sek.

■

Austriacki związek piłkarski zakontraktował dwa spotkania międzypaństwowe z reprezentacją Anglii. Pierwsze z nich odbędzie się w listopadzie 1951 w Londynie, zaś rewanżowe w maju 1952 we Wiedniu.

Bilans ostatniej niedzieli Wr. AZS-u Gdańsk - porażka 32:43, Bydgoszcz - remis 1:1

Drużyna szczypiornistów wr. AZS-u zrobiła miłą niespodziankę remisując na obcym terenie z dobrą drużyną Związkowca 1:1 (0:1). W tym ciężkim pojedynku na boisku całkowicie pokrytym błotem i pomimo padającego śniegu oraz przenikliwego zimna, gra była bardzo ciekawa i wyrównana.

Do przerwy wynik brzmiał 1:0 dla Związkowca Bydgoszcz. Po przerwie z ładnie wypracowanej akcji, Maliszewski T. strzelił wyrównującą bramkę. Do końca meczu pomimo obustronnych ataków wynik pozostał bez zmiany.

W drużynie wrocławskiej b. dobrze zagrały linie defensywne, gdzie na wyróżnienie zasługują Daszkiewicz i bramkarz Śliwa.

Gorzej powiodło się koszykarzom, którzy przegrali swój pierwszy mecz z Kolejarzem Gdańsk 32:43. Wydaje się, że nasi koszykarze obniżyli swoje loty i już nie reprezentują takiego poziomu, jak w okresie rozgrywek o wejście do II ligi. (Drob)

OBWIESZCZENIA

Spółdzielnia Kuśnierska „Futro", Wrocław Stalingradzka 43, zakupi wszelkie surowe skóry futerkowe. Poszukuje też **5-ciu agentów** do zakupu w terminie. K-3442

WEŁNY BIELSKIE płaszczowe, ubraniowe oraz samodziały polecają w dużym wyborze **BRACIA FALIŃSCY** *Wrocław, Stalina 75* K 3307

OGŁOSZENIA DROBNE

HANDLOWE

KOMUNALNE Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane w Dzierżoniowie Śląskim zakupi samochód ciężarowy od 2—5 ton w dobrym stanie, oraz 2 przyczepy od 3—4 ton na kołach gumowych. Wyżej wymienione pojazdy możemy zakupić od prywatnych właścicieli. K.P.R.B. w Dzierżoniowie, plac Wolności 1. P 3052

STREPTOMYCYNĘ sprzedam Kujawska 2a m. 6 godz 17,00 — 19,00. 6723

ZGUBY

UNIEWAŻNIAM zgubiony odcinek wymeldowania na nazwisko Galicka Emilia. 6717

UNIEWAŻNIAM zagubione zaświadczenie demobilizacyjne RKU Wrocław nr 136/6 nazwisko Kamiński Bolesław. 6715

UNIEWAŻNIAM zgubioną książeczkę wojskową RKU Brzeg, legitymację Związku Zawodowego na nazwisko Przeor Władysław. 6714

ZGUBIONO legitymację Związku Zawodowego na nazwisko Plesiok Longina, wydaną w Łodzi. 6697 ZGUBIONO odcinek zameldowania na nazwisko Zarzycki Paweł. 6677

ZGUBIONO książeczkę wojskową RKU Rawicz, legitymację Ubezpieczalni Społecznej, Związku Zawodowego, odcinek zameldowania na nazwisko Krys Czesław. 6719

ZGUBIONO książeczkę RKU Skierniewice, metrykę urodzenia, dowód kolejowy, legitymację ZZK, odcinek zameldowania Moskwa Stanisław. 6720

ZGUBIONO kenkartę na nazwisko Spytkowska Maria, ur. 16. 9. 1886 r. 6680

UNIEWAŻNIAM zgubioną przepustkę stałą na teren fabryczny Pa-Fa-Wag na nazwisko Wojtasik Stefan. 6879

UNIEWAŻNIAM zgubione świadectwo dojrzałości na nazwisko Zagrodzki Witold, wydane przez PLB w Toruniu. 6683

UNIEWAŻNIAM zgubiony odcinek zameldowania na nazwisko Kowalewska Wanda, Wrocław. 6673

ZGUBIONO legitymację służbową Zakładu Konfekcyjnego nr 6/7 na nazwisko Adamczyk Kazimiera. 6685

ZGUBIONO dowód osobisty, zaświadczenie lekarskie Wydziału Zdrowia nazwisko Wiercińska Dagmara-Wanda. P 3031

UNIEWAŻNIAM zgubiony odcinek zameldowania, kartę rejestracyjną wojskową, wydaną przez R. K. U. w Łodzi na nazwisko Raczak vel Raczyński Jerzy, zam. w Pilichowicach nr 57, pow. Jelenia Góra. K 3435

UNIEWAŻNIAM skradzione prawo jazdy III kat wydane przez Starostwo Powiatowe Rzeszów na nazwisko Brzycki Józef. 6694

ZGUBIONO odcinek wymeldowania na nazwisko Rodak Władysław. 6695

UNIEWAŻNIAM zgubioną książeczkę wojskową RKU Brzeg na nazwisko Skibiński Michał. 6698

ZGUBIONO kartę rejestracji SP, poświadczenie obywatelstwa, leg. i przepustkę fabryczną Pafawag. Gutowski Tadeusz. 6704

ZGUBIONO odcinek zameldowania, zaświadczenie rejestracji Niemców. Kositza Ewald. 6707

ZGUBIONO legitymację Zw. Zaw. Poligrafów na nazwisko Strzelczyk Genowefa. 6711

UNIEWAŻNIAM odcinek wymeldowania na nazwisko Poloniec Bronisława. 6692

UNIEWAŻNIAM zgubione dokumenty: potwierdzenie rejestracji, wydane przez Prez. MRN we Wrocławiu, metrykę urodzenia na nazwisko Błaszczyk Erwin. 6688

UNIEWAŻNIAM zaginioną książeczkę legitymacyjną nr 001069 oraz legitymację wydana przez Politechnikę Wrocławską na nazwisko Leśkow Stanisław. 6701

SKRADZIONO legitymację studencką nr 1490, legitymację tramwajową i Opieki Zdrowotnej na nazwisko Hermaszewska Maria. 6703

ZGUBIONO dokumenty: książeczkę junacką, kartę rejestracyjną i odcinek zameldowania na nazwisko Wronowicz Stefan. 6702

ZGUBIONO: legitymację Zw. Zaw., Orbisu, ZMP, zaświadczenie z Uniwersytetu, kartę tramwajową. Alicja Rzeszoś. — Zwrot wynagrodzę. Wrocław, Benedykta Pollaka 16a II p. 6706

ZGUBIONO odcinki zameldowania na nazwisko Polak Stanisław, Genowefa, Zbigniew. 6737

UNIEWAŻNIAM kartę repatriacyjną i odcinek zameldowania na nazwisko Cilli Bełz (z domu Bank) Nowowiejska 45/2. 6722

SKRADZIONO legitymację Zw. Zawod. Nr 42427 na nazwisko Hryniewiecki Władysław. 6731

UNIEWAŻNIAM skradzioną metrykę urodzenia na nazwisko Jamroz Piotr i odpis metryki ślubu na nazwisko Jamroz Bazyli. 6729

ZGUBIONO na nazwisko Zbieg Janina (Takarska) dowód kolejowy, książeczkę biletową, świadectwo szkolne, odcinek zameldowania. Łaskawy znalazca zwróci za wynagrodzeniem na adres: P.K.P. Oddział Ruchowo - Handlowy w Legnicy. P 3049

UNIEWAŻNIAM skradzione: metrykę urodzenia i zezwolenie na tymczasowy pobyt na nazwisko Ida Szur. 6728

UNIEWAŻNIAM legitymację Związku Nauczycielstwa Polskiego Nr 110,771 na nazwisko Emilia Nowak. 6725

SKRADZIONO książeczkę wojskową RKU Piotrków, odcinek zameldowania, legitymację Związku Zawodowego, Jaśkiewicz Stanisław. 6724

ZGUBIONO legitymcaję szkolną 661/50 na nazwisko Jachimowicz Irena. 6741

UNIEWAŻNIAM zubioną książeczkę wojskową, wydaną przez RKU Wrocław oraz odcinek zameldowania we Wrocławiu na nazwisko Idzikowski Stefan. 6745

ZGUBIONO odcinek zameldowania na nazwisko Miśkiewicz Jadwiga. P 3056

UNIEWAŻNIAM legitymację Zielińskiego Józefa 0922770 wydaną przez Radę Narodową Legnica. P 3050

UNIEWAŻNIAM zgubione zaświadczenie obywatelstwa na nazwisko Krynicka Stanisława Wałbrzych.. K 3443

UNIEWAŻNIAM zgubioną przepustkę z kopalni „Victoria" Tumanowicz Andrzej, Sobięcin. K 3445

UNIEWAŻNIAM zgubiony odcinek zameldowania, książeczkę wojskową RKU Świdnica, zaświadczenie stałe wydane przez Starostwo Tczew Ścisłowski Stanisław, Wałbrzych. K 3444

UNIEWAŻNIAM zgubiony odcinek zameldowania na nazwisko Tudraj Robert, Wałbrzych. K 3446

UNIEWAŻNIAM zgubione odcinki zameldowania Fryderyk, Zofia i Krzysztof Dereszowski, Sobięcin. K 3447

UNIEWAŻNIAM zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez RKU Zielona Góra, odcinek zameldowania, dowód tożsamości, książeczkę Ubezpieczalni Społecznej, dekret nominacyjny wydany przez A. L. P. Kraków, na nazwisko Radzik Mieczysław, Piątnica. K 3449

UNIEWAŻNIAM zgubiony odcinek zameldowania, metrykę urodzenia na nazwisko Krzywdziński Walenty, Goślina. K 3450

ZGUBIONO zaświadczenie rejestracji poborowej Padewski Julian, Trzebnica, Bol. Chrobrego 11/13. 6727

POSAD POSZUKUJĄ

KSIĘGOWY bilansista przyjmie pracę zleconą. Zgłoszenia „Słowo Polskie" pod „księgowy". 6735

RUTYNOWANY papiernik - księgarz, wieloletnie doświadczenie przyjmie odpowiednią pracę. Oferty „Papiernik". 6721

WOLNE POSADY

POTRZEBNA gospodyni. Zgłaszać się od 18-tej. Żeromskiego 54/11. 6716

POTRZEBNA kwalifikowana gospodyni. Zgłoszenia po południu. Dr Jabłoński, Norwida 15. 6718

POTRZEBNA pomoc domowa z referencjami. Włodkowica 9/25, II piętro, godz. 4—7. 6743

POTRZEBNA pomoc domowa z referencjami. Nowowiejska 91 m. 2. 6742

POTRZEBNA pomoc domowa. Bolesława Prusa 42/7 od godz. 17—21-ej. 6730

POSZUKUJĘ pomoc domową z referencjami. — Wrocław, Daszyńskiego 45 mieszkanie 6. 6738

UCZEŃ piekarski potrzebny od zaraz. Całe utrzymanie. Pomorska 47 6740

LOKALE

SZUKAM pokoju umeblowanego małego w śródmieściu. Oferty „Słowo Polskie" „Wanda". 6710

ZAMIENIĘ pokój, kuchnię na dwa. Oferty „Słowo" pod „Peryferie". 6736

ZAMIENIĘ 3-pokojowe Wrocław na mniejsze Jelenia Góra lub okolice. „Słowo Polskie" pod „Wygody". 6732

SAMOTNY poszukuje pokoju umeblowanego natychmiast. Odpowiedź „Słowo Polskie" pod „Samotny". 6733

NAUKA

WPISY na kurs kroju damskiego przyjmuje: Sojkowa, Wrocław, Gwarna 13/9. 6691

RÓŻNE

FIRMA „Rekord", warsztat samochodowy we Wrocławiu wzywa po odbiór rzeczy oddanych do reperacji do 15 listopada 1950 r. Po tym terminie firma za te rzeczy nie odpowiada. 6726

SKRADZIONO teczkę skórzaną z dokumentami na Głównym Dworcu Towarowym. Proszę o zwrot dokumentów za wynagrodzeniem.Bolesława Prusa 37/39—8 6748

ZNALEZIONO rower męski marki Odra. Do odebrania ul. Borelowskiego 53/4. 6747

DNIA 2. 11. zaginął szczeniak „Spaniol". Uczciwy znalazca zwróci za wynagrodzeniem Orzeszkowej 64/2. 6746

PIES wyżeł do odebrania na Oddz. II Miejskiej Zaw. Straży Pożarnej — Wierzbowa 14. 6744

PRZYBŁĄKANEGO wilczura nr 870 odebrać Kiełbaśnicza 5/8 oficyna. Po 7 dniach uważam za własność. 6739

Prenumerujcie „SŁOWO"

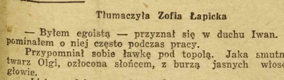

Tłumaczyła Zofia Łapicka **80**

— Byłem egoistą — przyznał się w duchu Iwan. — Zapominałem o niej często podczas pracy.

Przypomniał sobie ławkę pod topolą. Jaka smutna była twarz Olgi, ozłocona słońcem, z burzą jasnych włosów na głowie.

„Licho nadało pomysł przetłumaczenia tego głupiego artykułu! A teraz ja jestem jej zdaniem winien wszystkiemu: że nie skończyła Instytutu i że chodziła na różne kursy. Sam stwarzałem dla niej możliwości uczenia się, a teraz sam okazałem się winny. Jak to możliwe? — zastanawiał się idąc za Warwarą do operacyjnej. Teraz już trudno, nie ma zdaje się, wyjścia! Zagłębiłem się w dżunglę, zbyt długo tam pozostałem, teraz jestem samotny!".

Nagły spazm ścisnął go za gardło i Warwara usłyszała dziwny dźwięk, który wyrwał mu się z piersi, niby kaszel, niby zdławiony szloch. Ale nie odważyła się obejrzeć.

Zupełnie machinalnie mył i wycierał ręce: Warwara, pomogła mu włożyć wysterylizowany chałat na biały, ceratowy fartuch i wciągnąć na ręce gumowe rękawiczki. Podszedł do chorego nie słuchając prawie Sjergutowa, który dawał dodatkowe wyjaśnienia. Znał dobrze historię choroby pacjenta, zbadał i ustalił pole operacji. Operacja ciekawa w zasadzie, teraz jednak obojętna. Chory leży na wznak. Twarz jego od strony chirurga zasłonięta jest chustą operacyjną; nie powinien widzieć, co będą robić z jego ręką, którą obrócono dłonią w górę i ułożono na małym, przysuniętym blisko stoliku. Ręka aż do łokcia jest żółta: nasmarowano ją jodyną. Ślady niedźwiedzich kłów powyżej przegubu pozostawiły na skórze grube blizny. Palce ściągnięte w półotwartą pięść zastygły nieruchomo. Wyraźne uszkodzenie środkowego nerwu.

11.

— Będzie zastrzyk — uprzedza krótko chirurg.

Wziął strzykawkę z roztworem nowokainy i wymierzył. Pod skórą nabrzmiewa podłużny wałeczek: od przegubu w górę i z powrotem biegnie podwójny rząd zastrzyków, najpierw płyciej, potem głębiej.

— Boli? — pyta chirurg.

— Czuję trochę, jak gdyby mnie dotykano — odpowiada po chwili zastanowienia Amasow.

Chirurg robi długie cięcie skalpelem od blizny w dół.

Do rany wprowadza rozszerzacz. W ranie widać białą bliznę — to zerwana tkanka zrosła się jak popadło.

— Sondę!

Warwara odnajduje szybko w swym lśniącym, metalowym gospodarstwie wygięty instrument, z długim, wąskim dzióbkiem z rowkiem i wręcza go chirurgowi.

Arżanow zgina jeszcze sondę nad dzióbkiem i z wyraźnym wysiłkiem zapuszcza ją pod bliznę.

— Nie ma odruchu?

— Nie.

Chirurg rozcina skalpelem twardą, zrośniętą tkankę na rowku sondy, żeby nie zawadzić przypadkiem o leżący trochę niżej nerw, potem rozcina ją jeszcze nożycami, tamuje lekki krwotok prądem elektrycznym i znów posuwa się z sondą i skalpelem wzdłuż nerwu oczyszczając sobie drogę pomiędzy bliznami zmienionej tkanki.

— Wszystko poplątane — mówi przez zęby. — Oto ścięgno, zazwyczaj jest białe i gładkie jak jedwabna nić, a tu same grudki.

Rozciął ostatek blizny nad nerwem.

— Ten kawałeczek można by odciąć, żeby nie przeszkadzał — radzi półgłosem Sjergutow.

— Odciąć można wszystko — oponuje głuchym głosem chirurg — ale przyszyć... — Milknie, zajęty swą mozolną pracą. I oto nerw, grubości ołówka, okrągły i jasny leży odosobniony na dnie rany.

— Tu nie trzeba będzie sprawdzać elektrodą przewodności nerwu — mówi cicho chirurg — obraz zupełnie jasny.

Tak, obraz jest jasny: w dolnej połowie rany operacyjnej nerw jest zerwany i rozsunął się na półtora centymetra.

— Ożywimy zakończenia, oczyszczone od bliznowatych zrostów i zeszyjemy go...

— Naciągniemy? — pyta Sjergutow.

— Tak, tu można naciągnąć.

Chirurg przytrzymując pincetami odświeżone końce nerwu, wolniutko i delikatnie przyciągnął je do siebie. Gdy się zeszły, przycisnął mocno brzegi i zeszył nerw.

— Dajcie cieńszy jedwab! Ten jest za gruby! Do diabła z takimi! — mówi do Warwary pełen rozdrażnienia i niecierpliwości.

Warwarę zalewa szkarłatny rumieniec, nawet jej malutkie uszy z okrągłymi, w miarę pulchnymi płatkami, czerwienieją. Milczy jednak pokornie, pełna wyrozumiałości i szybko nawleka igłę żądaną nitką.

Chirurg skończywszy z nerwem, zaszył podskórną tkankę i znów mówi opryskliwie:

— Teraz zaszyć skórę! szyć! Szy—y—ć!

Igły jakby same trafiają mu do rąk, ale chirurg jest wciąż gniewny. Na twarzy Warwary widnieje już zupełny spokój. Stoi w pogotowiu obok swego stolika i gospodarskim okiem przygląda się operacji. Wszystko rozumie: i stan chorego, i przeprowadzoną operację, i nastrój chirurga.

— Zawiązywać lekko brzegi, nie zbierać skóry — mówi Arżanow do Sjergutowa, poprawiając szew pincetą. — W ten sposób szew będzie ładniejszy.

Myśli jego są już gdzieś daleko, mówi i działa z przyzwyczajenia. Nerw jest zeszyty. Kabel poprawiony, ale prądu jeszcze nie ma. Zmartwiały koniec nerwu musi na nowo obrosnąć pęczkami neurytów. Zaczną rosnąć od miejsca zerwania nerwu w dół po pniu nerwu, po wszystkich jego rozgałęzieniach, aż do najdrobniejszych zakończeń w skórze, dotykowych i czujących. Neuryty rosną powoli, jeden milimetr na dobę i bezwładna ręka tak samo powoli zacznie ożywać.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Szczerze

Grosze

Zmiana waluty, a co za tym idzie przerachowanie cen — wprowadziły konieczność rachowania na grosze. Obecnie na wystawach często spotykamy się z takimi cenami, jak 1,23, czy 2,96 zł itp.

Ceny te są obowiązujące i sprzedawca nie może ich przekraczać. Dość często jednak albo sprzedawca, albo kupujący nie posiada drobnych, a wówczas sprzedający zaokrągla cenę i to zazwyczaj na niekorzyść kupującego. Sam byłem świadkiem, jak sprzedawca, nie mając 5 groszy drobnych, dopełnienie zainkasował 20 groszy zamiast 15, a kupujący machnął tylko ręką. Ta mania zaokrąglania zaczyna być rozpowszechniać wbrew istniejącemu prawu. Wydane rozporządzenie wyraźnie mówi o zakazie zaokrąglania cen, a należy je rozumieć również w ten sposób, że sprzedający powinien wydawać należną resztę bez żadnych zaokrągleń.

Zawsze może się zdarzyć brak w danej chwili drobnych, ale przecież można go uzupełnić w jakiś sposób. W sklepie spożywczym można dać wzamian cukierek, czy też za dopłatą papierosa lub pudełko zapałek. Zresztą rozwiązań jest dużo.

Musimy jak najszybciej nauczyć się respektu dla grosza, gdy zaczęliśmy liczyć na grosze.

Tuwiec

NOTATNIK WROCŁAWSKI

■ **Komitet Obrońców Pokoju** V Obwodu ogłosił, że stale dyżurujący członkowie Komitetu rozpoczęto w poniedziałek, środy i piątki w godzinach 18 — 20 w lokalu szkoły przy ul. Krajewskiego 1, tel. 7348.

■ **Przewodniczący, ich zastępcy i sekretarze Komitetów Blokowych Obrońców Pokoju, proszeni są o przybycie po instrukcje do V Obwodowego Komitetu OP.**

■ **Zobowiązania, powzięte w ramach Czynu Październikowego przez zakłady wrocławskiej Dyrekcji Przemysłu Miejscowego, zostały już wykonane w 50 proc i przyjęciowy 767.000 zł oszczędności (w nowej walucie). Reszta zobowiązań produkcyjnych zostanie wykonana w końcu listopada.**

■ **118 posiedzenie naukowe Wrocławskiego Towarzystwa Lekarskiego wspólnie z oddziałem Wrocławskim Towarzystwa Internistów Polskich odbędzie się dziś o godz. 18 w sali wykładowej Kliniki Chorób Wewnętrznych, Pasteura 4. Na posiedzeniu tym zostaną wygłoszone następujące referaty.**

Dr Gibiński K. — Leczenie schorzeń stawowych desoksykortikosterо wитaminą C w świetle doświadczeń III Kliniki Chorób Wewnętrznych A. M. we Wrocławiu.

Dr Kędra M. — Rzadkie powikłania sercowe w przebiegu zarostowego zapalenia tętnic.

Dr Bogdanik T. — Przypadki zatrucia grzybami.

■ **Zmienia legitymacje akademickie kasa biletowa zarządu tramwajów. Za opłatą 10 groszy można wymienić legitymacje w komitetach uczelnianych ZSP. Korzystający z takich samych legitymacji, a nie będący studentami, jak 65-procentowi inwalidzi wojenni, słuchacze Liceum Felczerskiego, Szkoły Pielęgniarek itp., muszą przedłożyć do 11 bm. listę w kasie abonamentowej do zaakceptowania. Wymiana trwać będzie do 20 bm. Od 21 bm. dotychczasowe legitymacje będą nieważne.**

■ **Czwarty kurs (licząc od września) otwiera PSS, a mianowicie kurs racjonalnego żywienia. Zapisy przyjmuje wypożyczalnia sprzętu (Rynek 31, wejście od ul. Szewskiej).**

■ **W sprawie naprawy dachu domu przy ul. Mickiewicza 35 Zarządu Nieruchomości wyjaśnia, że dnia 6 września dał zlecenie naprawy i dachu i komina spółdzielni „Przystosób", ale spółdzielnia do prac nie przystąpiła i zlecenie zwróciła, bo nie miała dachówki, a dostać tego artykułu w tym roku nie mogła. Reperacja pękniętego komina bez rozebrania części dachu jest niemożliwa.**

■ **Odprawa przewodniczących wszystkich kół ZMP z terenu I Dzielnicy: ul. „Młodej Gwardii" odbędzie się dziś o godz 17 w lokalu przy ul. Kołłątaja 21.**

■ **Odprawa szkoleniowa obwodowych komisarzy społecznych tej dzielnicy dla rejonu 74 odbędzie się dziś w szkole przy ul. Gorlickiej, dla rejonu 76 — w Bm. w szkole przy ul. Miłoszewickiej oraz dla rejonu 75 — w Bm. w świetlicy przy ul. Kowalskiej 79. Początek odpraw — o 17.**

■ **„Planowanie organizacji budowy" omówi w odczycie inż. J. Borowski. Odczyt odbędzie się 9 bm. o godz. 18 w Domu Technika.**

■ **Dziekanat Wydziału Lekarskiego urządza dla wszystkich absolwentów medycyny z roku 1948 i lat wcześniejszych, w czasie od 20 bm. do 3 grudnia i od 5 do 20 grudnia — kursy przygotowawcze do egzaminów z przedmiotów klinicznych. Uczestnicy kursu otrzymają bezpłatne zakwaterowanie. Uzyskanie dyplomu możliwe jest w terenie przewidzianym przez ustawę, tj. do 1.1.1951 roku.**

■ **Próba Żydowskiego Chóru Ludowego odbędzie się dziś o godz. 19 w sali teatralnej przy ul. Włodkowica 5.**

■ **Szkolenie obwodowych komisarzy opiekuńczych i ich zastępców z rejonu 81 i 66 odbędzie się dziś o godzinie 18-tej w lokalu przy ul. Partyzantów 68, a komisarzy z rejonu 60 — w sobę nie Nr 36 przy ul. Paderewskiego 9.**

Jutro
przed Halą Ludową

Jutro o godz. 16.30 zbierają się grupy młodzieży wrocławskiej z transparentami i sztandarami na placu przed Halą Ludową. Manifestacja odbędzie się w związku z II Światowym Kongresem Obrońców Pokoju i przybyciem Sztafety Pokojowej, udającej się na Kongres. Koła ZMP zbierają się w zakładach pracy i szkołach w godzinach 15—16 i udają się przed Halę Ludową z młodzieżą niezorganizowaną, z SP i ZHP.

Kończy się wymiana pieniędzy dziś o godz. 18-ej

Dziś o godz. 18 kończy się wymiana pieniędzy.

Trzeba przyznać, że Narodowy Bank Polski we Wrocławiu dobrze zorganizował akcję wymiany. Dzięki współpracy wszystkich, pocztowych od wczoraj skończywszy na dyrekcji NBP, w poniedziałek 20 bm. pieniądzmi dostarczono wszystkim punktom wymiany w województwie nowe środki obiegowe.

Największe nasilenie ludzi w punktach tych zanotowano 30 i 31 października, a w następnych dniach frekwencja znacznie osłabła. W dużej mierze przyczyniło się to zorganizowanie punktów wymiany w większych zakładach pracy ja: Pafawat, Setemy Jerzwa, WPZO itp.

Pracownicy banku wykazali ofiarowalność, pracując dla siebie pracując niemal 4 dni i noce. Największą aktywność między innymi wykazał zkarbnik NBP ob. Ratajczuk, z kobiet zaś pracownica sortowni ob. Bielarz.

Redaktor Naczelny STANISŁAW ZIEMAK. Adres Redakcji i Wydawnictwa: Wrocław, Oławska 19/11. Telefony: 51-68, 51-69, 46-31. Wydawca i druk: Spółdz Wydawn.-Ośw. „CZYTELNIK" Wrocław

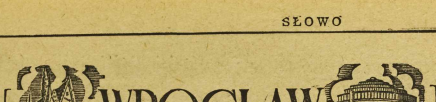

Zdobyli sztandar przechodni

Niemal wszyscy przodownicy WZPO
należą do Związku Młodzieży Polskiej

Zarząd I-szej Dzielnicy ZMP ufundował sztandar przechodni dla najlepiej pracującego koła w zakładzie produkcyjnym lub w szkole. W niedzielę sztandar ten wręczono ZMP-owcom z Wrocławskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego.

Klasy zasłudnąć ob. Adolfa Michrowskiego, najlepszego przewodniczącego w okręgu dzielnicy „Młodej Gwardii", jak to się stało, że organizacja ZMP-owska przy WZPO otrzyma mała sztandar przechodni, poprawia pytającego.

— Nie otrzymała, lecz złożyła.

Trzeba przyznać, że ZMP-owcy z Zakładów Odzieżowych naprawdę zdobyli sztandar przechodni. 14 brygad młodzieżowych stale przekracza plany. (90 proc. członków ekip łącznie — to ZMP-owcy. Również szkolenie jest zorganizowane wzorowo, zaś amatorskie zespoły artystyczne święcą triumfy na scenach wszystkich.

— Nie ma w WZPO pracownika, który nie byłby w ZMP mówi ob. Michniowski.

Nie jest to żadna przechwałka. W wykazie przodujących rzemieślnik i maszynistek trudno znaleźć nazwisko nie zorganizowanej przodownicy. Ponad 70 Irena Stępniak z Oddziału „B", już 29. VI. wykonała swój roczny plan produkcyjny. Ponadto 20 młodzieżowych uczennic 4 klasy Szkoły Przemysłowej — wybiła się w pracy produkcyjnej.

— Myśmy zajciowały ruch Korabielnikowców na Śląskim Śląsku — stwierdzają młode rozbrnice.

Oszczędności uzyskane dzięki temu w ciągu ostatnich kilku tygodni wynoszą 30 tys. zł (w nowym pieniądzu). Obecnie „Warty Pokoju" Korabielnikowców szyją przez dwa i wpół dni w miesiącu na materiałach zaoszczędzonych.

Taśmy młodzieżowe im. Janka Krasickiego, „Młodej Gwardii", Hanki Sawickiej oraz taśma młodzieżowa Nr 4 uczelnia 33 rocznicę Rewolucji Październikowej przedterminowym wykonaniem planów produkcyjnych.

(ster)

Drugi szybkościowiec dla Politechniki
Wczoraj murarze rozpoczęli pracę

Wczoraj rozpoczęto pracę przy budowie fundamentów pod drugi budynek szybkościowca Politechniki przy Placu Grunwaldzkim.

W olbrzymim wykopie rozpoczęto budowę tzw. ław fundamentowych. Ponieważ w wykopie ukazała się woda, przeciekająca prawdopodobnie z niedaleko położonego koryta Odry, budowę fundamentów prowadzi się ze szczególną starannością i dlatego ławy są wyjątkowo szerokie (3 m). Wznoszenie ścian systemem szybkościowym rozpoczęto się najwcześniej za dwa tygodnie po wyschnięciu i stwardnieniu cementu.

Na szybkościowcu tymczasem wre ożywiona praca. Murarze śpieszą się, układając cegły, aby zdążyć przed zimą i wykorzystać pogodę. Kończy się właśnie budowę pierwszej kondygnacji tzw. przyziemia. Do połowy grudnia wybudzie się parter i zaczęto rozpocznie budowę pierwszego piętra.

Murarz St. Kulcz i podmurarz E. Kowanda wznoszą jeden z filarów. Kulcz szybko układa cegły i ustawia pion. Pytamy, ile wyrabia normy.

— W ubiegły czwartek osiągnąłem 270 proc. — mówi — i zarobiłem ponad 60 zł. My tak ze Sztukalskim na przemiany. Jeden z wyrabiam więcej, innym razem. Ale wenda jest dobrym pomocnikiem, więc praca idzie szybko.

Przy długiej, tylnej ścianie pracują dwójki Sztukalskiego i Kusia.

— Szło by nam lepiej — mówi Kuś, — gdyby dostawa nie szwankowała. Ale często musimy zatrzymywać się w pracy i czekać na cegły.

Dostawa nie szwankuje jednak z winy robotników. Robotnicy dostawy jak Frat, Jędrysiak i inni pracują dobrze, lecz nie mogą nadążyć, ponieważ zbyt mało jest rąk do pracy.

Przy budowie zastosowano nowy system rusztowań pomysłu inż. Kornbltha z PPB 2. Piętra tych rusztowań dają się łatwo przestawić i dzięki temu oszczędza się dużo na czasie i materiale. (ZZ).

Chrześniak czytelników »Słowa Polskiego«

Kino „Przodownik"
zostało wczoraj otwarte

Nasz chrześniak, kino „Przodownik" przy ul. Benedykta Polaka 15 na Krzykach — zostało otwarte wczoraj, w 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Filmem inauguracyjnym szan se w „Przodownik" jest I część batalistycznego filmu radzieckiego p. „Upadek Berlina", wyświetlanego w ramach Festiwalu filmów radzieckich. „Przodownik" jest trzecim co do wielkości kinem Wrocławia, po „Śląsku" i „Scali". Olbrzymia sala posiada ponad 700 miejsc. Kino wyposażone w aparty projekcyjne najnowocześniejszej polskiej produkcji. Aparatura dźwiękowa jest produkcji radzieckiej. Salki sali ściennej wykładany jest specjalnymi pośniowymi płytami, gwarantującymi doskonałą akustykę.

W obrębie kina czynny będzie bufet, prowadzony przez MHD.

Duży wkład w terminowe otwarcie kina „Przodownik" włożyli opoczcy pracowników PPB, którzy wysoko przekraczali normy produkcyjne, także pracownicy zamkniętego na okres zimy kina „Pawilon".

— Zamierzamy się — oświadczył nam kierownik „Przodownika", Józef Pilip, — że chrześniak czytelników „Słowa" zaczął działać punktualnie i zrodzić z naszym zobowiązaniem, podjętym dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Radość te podzielamy.

W czasie od 19 bm. do 10 grudnia

We wszystkich szkołach wybory
do Komitetów Rodzicielskich

W dniach od 19 listopada do 10 grudnia we Wrocławiu odbędą się wybory nowych Komitetów Rodzicielskich. Wybory odbędą się zarówno w szkołach podstawowych zawodowych, ogólnokształcących i przedszkolach.

Obecnie już w wielu szkołach odbywają się przygotowania do tych wyborów, w formie zebrań informacyjnych.

Prawdopodobnie już w najbliższą niedzielę w poszczególnych dzielnicach odbędą się wy zebrania, w których weź mą udział przedstawiciele MRN, ORZZ, Partii i organizacji społecznych oraz kierownicy szkół wrocławskich. (—)

„Upadek Berlina"
na 3-ch ekranach

Radziecki reżyser, M. Ozlaurelli, stworzył jeden z najbardziej realistycznych filmów o wojnie, najlepiej służący sprawie pokoju: „Upadek Berlina", — który jako pierwszy w ramach Festiwalu filmów radzieckich wszedł na ekrany 3 największych kin wrocławskich, to dzieło, które demaskuje nieme plany podżegaczy wojennych w Niemczech i Ameryce, przeciwstawia im rów nocześnie realistyczny obraz pokojowej pracy w ZSRR.

Interesujący przedstawione dzieje dwojga ludzi radzieckich, nauczycielki i hitlnika, doskonały wizerunek wodza światowego proletariatu — generalissimusa Stalina (w kreacji Michała Gelowani), realistyczne sceny batalistyczne, a wreszcie znakomite ujęcie obszernego tematu politycznego w ramy scenariusza i doskonała barwa obrazów oraz dźwięk w polskiej wersji — oto podstawowe zalety filmu.

Wczoraj i dzisiaj kina „Śląsk", „Przodownik" i „Scala" wyświetlają to arcydzieło. Przypuszczamy, że grupy powyżej 20 osób mogą nabywać bilety zbiorowe.

(Ster.)

Odszczurzanie miasta 7 grudnia
porządkowanie nieruchomości — od 13 bm.

Dnia 7 grudnia rozpocznie się akcja odszczurzania, która potrwa 3 dni i obejmie całe miasto.

W związku z tym Prezydium Miejskiej Rady Narodowej wydało polecenie dokładnego oczyszczenia klatek schodowych, piwnic, strychów z wszelkich odpadków, wraz z innymi stanowić żer dla szczurów. Zebrane śmieci należy wytynąć na to zorganizowaną sesję, skąd zabierze je ZOM, na koszt lokatorów i innych użytkowników pomieszczeń.

Wywóz śmieci odbędzie się w następującej kolejności:

Obwód I — 13.11, Obwód II — 14 i 15.11, Obwód III — 16.11, Obwód IV — 16.11, Obwód V —17.11, bm. Obwód VI — 17.11, Obwód VII — 18.11, Obwód VIII — 18.11 bm.

W związku z akcją odszczurzania, dnia 11 bm. o godz. 11 w świetlicy ZOM odbędzie się odprawa administratorów wszystkich budynków we Wrocławiu.

Znany w sportowych kołach Anglii, piłkarz Artur Ginger Sądd odpowiadał przed sądem za kradzież. Zeznał za to skazano na kare... grzywny. Na wiadomość o tym wielbiciele Sadda zebrali natychmiast potrzebną sumę i uiścili opłatę. Może zaczynać od początku!

* * *

Przez styczeń i luty toczyć się będą rozgrywki hokejowe o puchar ZSRR. Zostaną one zakończone w pierwszych dniach marca.

Miasto w odświętnej szacie

Wrocław uroczyście przyozdobił się na 33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej. Całe miasto przybrało od świętny wygląd: tonie w powodzi czerwieni i zieleni. Na wszystkich budynkach powiewa fly flagi, a Rynek i wielkie place ozdabiały flagi z drzewcami czerwonymi i białoczerwonymi.

Gmachy i wystawy sklepów udekorowano portretami wodzów Wielkiej Rewolucji i hasłami walki o pokój i socjalizm na świecie.

Wspaniale przyozdobione naj okazalsze gmachy wrocławskie, jak budynek KW PZPR, Zarz. Woj. ZMP, siedziba WRN, ORZZ, Uniwersytetu czy Prez. MRN — olśniewały przechodniów swoją barwą i świetlet. Ra fawag imponował rozmiarem dekoracji. Na gmachu Zakładów Komunikacyjnych od strony Rynku jak w bajce widniał olbrzymi, oświetlony portret Generalissimusa Stalina. TPPR wystawiła portrety Generalissimusa Stalina i Prezydenta Bieruta. Fabryka M-51 wzbudzała podziw białoczerwoną tiulową ciją, a Zw. Spółdzielni Pracy umieścił na frontonie swego dynku piękny herb Związku Dziedzickiego.

Dworzec Główny i dworzec Nadodrze udekorowane tak chorągwiami dwoma tysiącami tretami dostojników państw Kompozycja dekoracji kolejowej Gabrieli Żapolskiej zasługuje na specjalne wyróżnienie.

(Kzr)

widowiska i imprezy

Teatry

KAMERALNY, godz. 19 — „Lalka", komyśna siostra".
MIEJSKI — WIDZA — nieczynny

Wystawy

„POLSKOŚĆ ŚLĄSKA W DOKUMENCIE", Archiwum Państwowe, ul. Gdyńska 2.
ul. 18 i 20.
„RADZIECKA LITERATURA PIĘKNA" — Biblioteka Uniwersytecka, ul. Szajnochy 7, otwarta codz. od godz. 10—14 i od 16—19 w niedz. od godz. 10—14.

Repertuar kin

„ŚLĄSK", ul. Gen. Świerczewskiego 67 — „Upadek Berlina" (radz.), ser. I, godz. 14,16, 18, 1 20,20.
„PRZODOWNIK", ul. Benedykta Polaka 15 — „Upadek Berlina" (radz.), ser. I, godz. 14,30, 18, 1 19,30.
„SCALA", ul. Mikołaja 71 — „Upadek Berlina" (radz.), I ser. godz. 16, 18 i 20.
„WARSZAWA", ul. Fredry 11 — „Dubrowski" (radz.), godz. 14 i 20.
„PIONIER", ul. Stalina 71 — „Ostatnia noc" (radz.), godz. 15 (z Program aktualności), godz. 18, 20 i 21.
„TĘCZA", ul. Kołodziejski 12 — „Torpedowiec i załoga" (radz.), godz. 16, 18 i 20.
„ALMA" — Plac Polc, Bolesława Krzywoustego — „Poszukiwanie złota", (radz.) Czynne: w czwartek i piątek godz. 18, sobotę godz. 17,30 i 19, niedzielę godz. 14,30, 17 i 19,30.
FOTOPLASTIKON, ul. Stalingradzka 54 — „Arizona i Brygada", (radz. od godz. 9—21.
OGRÓD ZOOLOGICZNY, ulica Wróblewskiego 1, otw. codz. od godz. 9—19.

Nocne dyżury aptek

Pod „Gwiazdą", ul. Stalina 87 — „Farmacja" ul. Traugutta 10, Mikołaja, ul Mikołaja 46.
OGÓLNE DYŻURY POCZTOWE: Szpital Miejski nr 3 (oddz. chir. i wewn.), Szpital Miejski nr 1 (oddz. ginek.), Klinika Położnicza

Tylko młodzież

10 listopada specjalnie wyrodzisty się w programie Rozgłośni Wrocławskiej. Tego dnia przypada Międzynarodowy Dzień Młodzieży i z tej racji program będzie w całości opracowany przez młodzież pod kierunkiem Zarządu Wojewódzkiego ZMP.

Młodzieżowa Redakcja Informacyjna przygotowuje całodzienny serwis informacyjny ze specjalnym uwzględnieniem Międzynarodowego Dnia Młodzieży.

W Miesiącu Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

4 grupy artystyczne „Artosu"
obsłużą 96 akademii i obchodów

W całym kraju trwają przygotowania do Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Masy będą manifestowały swą przyjaźń do bratniego narodu radzieckiego na licznych akademiach i imprezach artystycznych.

W województwie wrocławskim organizacją koncertów oraz imprez artystycznych zajmie się „Artos" przy ścisłej współpracy z Komitetami Organizacyjnymi obchodu Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko - Radzieckiej, Związkami Zawodowymi i zarządami ZSCz.

W ciągu miesiąca 4 grupy artystyczne obsłużą 96 koncertów w zakładach fabrycznych, domach kultury, spółdzielniach produkcyjnych i FGR-ach. W skład 2-ch grup, przeznaczonych do wyjazdów na wieś, wchodzą artyści Teatrów Państwowych, którzy wykonają montaż literacki Wandy Winklera p. t. „Rozmowa miast". Zespół własny „Artosu", podzielono również na 2 grupy. Wystąpi on w zakładach pracy i domach kultury z podobnym montażem zatytułowanym „Mówią miasta". Program wszystkich zespołów artystycznych obejmuje utwory kompozytorów i poetów polskich i radzieckich. Programy te będą przez recytatorów, śpiewaków, tancerzy i muzyków.

Mistrzostwo Norwegii w piłce nożnej na rok 1950 zdobyła drużyna Fredrikstad FK.

* * *

Reprezentacja angielskiej kajakarskiej rozegrała spotkanie z reprezentacją Irlandzkiej, wygrywając w stosunku 6:3.

* * *

W ciągu miesiąca 4 grupy artystyczne obsłużą 96 koncertów w zakładach fabrycznych, domach kultury, spółdzielniach produkcyjnych i FGR-ach. W skład 2-ch grup, przeznaczonych do wyjazdów na wieś, wchodzą artyści Teatrów Państwowych, którzy wykonają montaż literacki Wandy Winklera p. t. „Rozmowa miast". Zespół własny „Artosu", podzielono również na 2 grupy. Wystąpi on w zakła

W dniu inau
społeczeństwa
tersuje zo
ZL — Wo
Rzeczypos
Wyjątek
Wrocławia
Wrocławia
Wrocławia